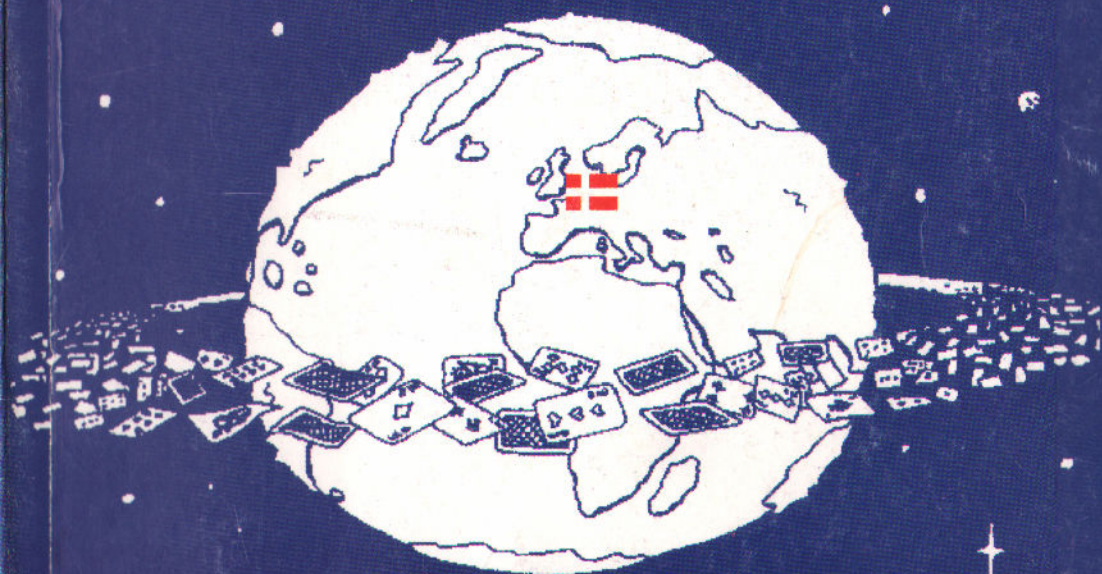

FRA DANMARK TIL FLORIDA

BRIDGE À LA CARTE

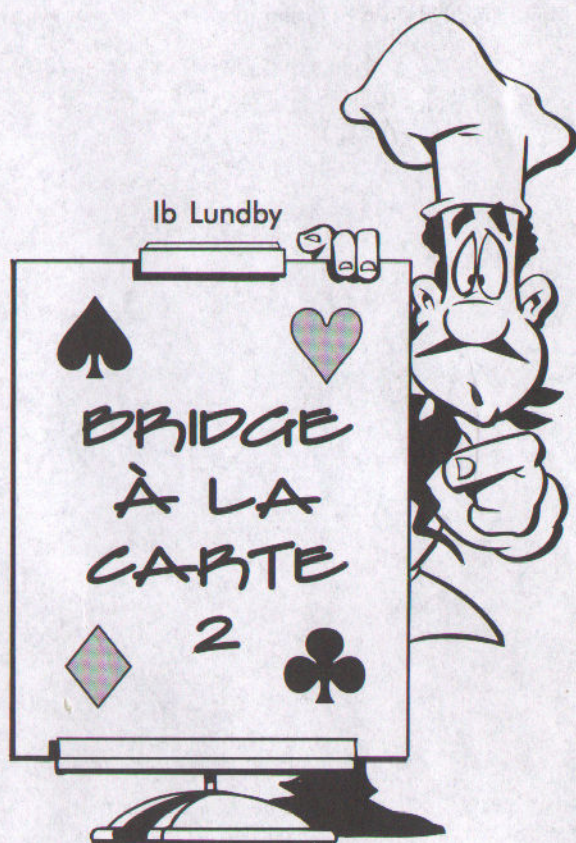
Af Ib Lundby

FRA ♠Es TIL ♣2

52 FANTASTISKE FORTÆLLINGER

DBF's Bridgeforlag

DBF's Bogforlag

© *Copyright by:*

Danmarks Bridgeforbund, Asminderødgade 53, 3480 Fredensborg
ISBN 87 87979 54 3

Redaktion og illustrationer:

Ib Lundby, Dansk Bridge

Illustrationer (basis):

Bee-Line ArtProFile

og Sveriges Bridgeförbund

Omslag (layout og design):

Pernille Jakobsen og Bjarne Hougaard

Tryk:

Boisen & Nielsen A/S, Grindsted

Forord

Der er desværre alt for få unge spillere, der finder vej til bridgebordet og tager del i vores herlige hobby. Men hvad juniorbridge i Danmark måske mangler i kvantitet, har vi i de seneste mange år haft i kvalitet. Siden Danmark vandt guld ved junior-EM i Dublin i 1970, har dansk juniorbridge tilhørt den absolutte verdenselite, og Danmark har således i de seneste mange år kvalificeret sig til deltagelse i junior-VM, der afvikles hvert andet år. Ved VM i Århus 1993 manglede vi kun et sølle halvt imp i at nå semifinalen, på Bali i 1995 blev det til bronze, og kulminationen kom i Canada, hvor Danmark vandt guld.

Rejsen til Bali for fire år siden var en bekostelig affære, og derfor så BRIDGE À LA CARTE dagens lys. Mange spillere fra den danske elite leverede hver sit bidrag til bogen, der blev lavet efter Robert Darvas' idé i klassikeren „Right Through The Pack“ – altså en historie om hvert af spillets 52 kort. Alle arbejdede på frivillig basis – kun bogtrykkeren skulle betales – og der blev et samlet overskud på næsten 100.000 kr., som gik ubeskåret til det gode formål.

I år var VM planlagt til at blive afholdt i Sverige, men blev flyttet til Florida, og det har medført en ekstra rejseudgift. Det var derfor fristende at gentage succesen, så jeg bad endnu en gang vore elitespillere og bridgeskribenter om en hjælpende hånd. Jeg håber så, at det danske bridgefolk vil modtage bogen lige så godt som sidst. Om ikke andet er det en sag, der er værd at støtte!

Tak til alle, der vederlagsfrit har hjulpet til at få BRIDGE À LA CARTE udgivet: De 52 spillere for hver sin historie, Inge Keith Hansen, Villy Sørensen og Torben Brandt for korrektur og Villy Dam for analyser. En fornyet tak for forsiden, der er genbrug fra bogens første udgave og dengang blev designet af Pernille Jakobsen og Bjarne Hougaard, mens illustrationen venligst blev stillet til rådighed af Micke Melander, Sveriges Bridgeförbund.

Held og lykke til vort juniorhold: Mik Kristensen, Mikkel Nøhr, Anders Hagen, Gregers Bjarnarson, Kasper Konow, Morten Lund Madsen, Rico Hemberg (coach) og Kirsten Steen Møller (kaptajn).

Asminderød, den 1. marts 1999

Ib Lundby

Indhold

♠E	I am still the greatest / Georg Norris	5
♠K	Et juleeventyr / Veikko Kinnunen	6
♠D	Det er skønt at være dronning / Knud-Aage Boesgaard	7
♠B	Kagebagende ♠B / Villy Dam	8
♠10	Drillesyg ♠10 i Geneve / Mads Krøjgaard	9
♠9	Klassens tykke dreng, ♠9 / Peter Lund	10
♠8	♠8 vinder storeslem / Erik Simons	11
♠7	Sparfarven flaskede sig / Niels Krøjgaard	12
♠6	Da ♠6 fløj til tops i Nord / Torben Stetkær	13
♠5	Stjerne for en dag / Jacob Røn	14
♠4	Small is beautiful / Niels Henriksen	15
♠3	Med børnene på tur / Henrik Caspersen	16
♠2	Så hellere casino eller l'hombre / Stig Werdelin	18
♥E	♥E spørger atter i Århus / H.C. Nielsen	20
♥K	Fanget i et kvælerlag / Jens Kofoed	21
♥D	Dobbeltknibningen / Christian Reinholdt	22
♥B	Bondefangeri ved juletid / H.K. Sørensen	23
♥10	Den uægte Yarrowborough / Povl Sommer	24
♥9	A' ka' markér' / Thorvald Aagaard	25
♥8	Vis mig lidt respekt / Jens Kruuse	26
♥7	Jeg elsker at få stik / John Skaanning-Norris	27
♥6	Om bord med Formanden / Erik Brok	28
♥5	Et fornemt modspil / Tonny Hessel	30
♥4	Hvem ta'r de to modspilssstik? / „Charles“ (Jens Otto Pedersen)	31
♥3	Små kort med stor betydning / Kristjan Hauksson	32
♥2	Helene trækker blank / Hans Werge	33
♦E	Smid ♦E ad Pommern til / Peter Schaltz	34
♦K	Kongen og jeg / Lars Blakset	36
♦D	Dame med mod og mandshjerte / Ole Raulund	37
♦B	Og hvis du tror, du er noget / Søren Christiansen	38
♦10	Konen med kortene / A. Dithmer	40
♦9	Om bord med Ole og „Olle“ / Ib Lundby	41
♦8	I kløerne på en verdensmester / Morten Lund Madsen	42
♦7	Olsenbandens første stik / Svend Novrup	43
♦6	Oprejsning for ♦6 / Rico Hemberg	45
♦5	♦5 gav jackpot / Steen Schou	46
♦4	Lille Peter Edderkop / Mathias Bruun	47
♦3	Et langsigtet pres / Nicolai Kampmann	48
♦2	De små skal man ikke foragte / Bent Hæstrup	50
♣E	Det kløede i fingrene / Nadia Bekkouche	51
♣K	Tøv lidt / Jens Boeck	52
♣D	„Unødvendig“ knibning / Ib Axelsen	53
♣B	Den illusoriske bonde / „Duck“ (Morten Andersen)	54
♣10	Stop op og tænk / Flemming Dahl	55
♣9	Tablefeeling eller tablefever / Mikkel Nøhr	56
♣8	En uventet indkomst / Lauge Schäffer	57
♣7	Den lille redningsmand / Nis Graulund	58
♣6	Jeg er en „nobody“ / Sabine Aukun	59
♣5	Dortmund-Hamburg C / Johan Hammelev	60
♣4	Gerber og Nusine / Knut Blakset	62
♣3	♣3 og hans kolleger / Sigurd Lauge Pedersen	63
♣2	Da den mindste blev den største / Roland Wald	64

Et juleeventyr

af Veikko Kinnunen

Efter maden mv. ved klubbens juleafslutning blev Ole Reinholdt og jeg udfordret til en miniholdkamp af nogle unge mennesker, der håbede at tjene til julegaverne. Fru Fortuna var også i julehumør, så hun udstyrede os med disse julekort i første spil:

Nord / Ingen.

♠ 10 8 7 5 2

♥ —

♦ 7 3 2

♣ 9 7 5 4 3

♠ K

♥ 8 6 5

♦ E D 6 4

♣ B 10 8 6 2

♠ 9 3

♥ E B 9 3

♦ K B 10 9 8 5

♣ K

♠ E D B 6 4

♥ K D 10 7 4 2

♦ —

♣ E D

Øst lagde for med 1♦, og med den fordeling til en juleafslutning mente jeg ikke, at der var risiko for at gå i stå, hvis jeg nøjedes med 1♥. Vest havde kræfter til 2♣, Nord passede, og Øst forsøgte sig med 2ut. Med lidt i reserve kunne det ikke spærre mig ude fra 3♣ på en god dag.

I sans kan endog blanke konger ofte holde skansen, og med sin ruderstøtte følte Vest sig presset til at forsøge 3ut, men nu mente Nord at have tillæg i forhold til det viste og fandt 4♠ frem! Øst og jeg var blevet trætte af samtalen, men Vest havde jo aldrig fået vist sin ruderstøtte, der var den egentlige årsag til alle hans tidligere meldinger, så den kom nu med 5♦. Nord syntes, at Syds

hånd voksede mere og mere, og det gjorde Nords meldinger også: 5♠!

Det troede Øst nu ikke på og dobblede, men man har vel makkertillid op til jul og tror på julemænd. Redobler!

Vest var tilfreds med endelig at have fået vist sin hånd og passede og skyndte sig at trække ♦E.

Jeg på min side skyndte mig med fire krydstrumfninger i ruder og hjerter og kom så til at tænke over sagerne. ♠K var nok hos Vest, men han måtte ikke få lejlighed til at komme ind og spille trumf igen, og den kunne måske bruges til et slutspil.

Altså spar til ♠E – hallo, den enlige ♠K kom trimlende. Hjerter til trumf (stadig intet es), hjem på ♣E, mens det kunne lade sig gøre – kongerne sidder sandelig løst til jul – de sidste hjerter- og rudertrumfninger, og min sidste trumf kunne trække Østs sidste trumf, hvorefter min hånd stod. 13 stik og to redoblede overtræk til i alt 1400 point.

Min frygt for at have tabt 3 imp, hvis de havde meldt storeslemmen ved det andet bord, viste sig at være ubegrundet. Her var farverne og pointene og juleøllet løbet lidt ud for Nords blik, så inden han var blevet klartskuende igen, var han kommet til at åbne med 1♦. Det havde lukket munden på Øst – og Syd, som lugtede misfit, nøjedes med 1♥. Vest passede, og imens havde Nord fået sine sansers brug så meget igen, at han også lugtede misfit. Således bredte julestilheden sig for en kort stund ved dette bord, mens det blev dokumenteret, at det faktisk var muligt at stå i 1♥ på Syds kort, selv ved en juleafslutning.

Nisserne ved bord 2 var:

N-S: Torben Erlandsson–Erik Iversen.
Ø-V: Lene Erlandsson–John Sørensen.

Det er skønt at være dronning

af Knud-Aage Boesgaard

I Sydjyllands parfinale 1998 mødte vi et ungt par, der både meldte og spillede raskt til.

I hvert af rundens to første spil havde vi scoret 200 point. De unge mennesker var først gået 2 ned i zonen og forærede os derpå et par overtræk i 3♠.

Her er tredje spil – jeg sad Øst:

Øst / Ingen.

	♠ KB 54						
	♥ D 10 8 6 2						
	♦ K						
	♣ E 9 7						
♠ 10 9 8 7			♠ D				
♥ B	<table border="1"><tr><td>N</td><td>O</td></tr><tr><td>V</td><td>S</td></tr></table>	N	O	V	S		♥ K 9 7 4
N	O						
V	S						
♦ 9 7 5 4			♦ E D 3 2				
♣ K D 8 5			♣ B 6 3 2				
	♠ E 6 3 2						
	♥ E 5 3						
	♦ B 10 8 6						
	♣ 10 4						

VEST	NORD	ØST	SYD
pas	1♥	pas!	pas
pas	3♠	pas	1♠
pas	pas	pas	4♠

Udspil: ♣K.

Ihukommende de talrige gange, hvor Hendes Majestæt ♠D og jeg sammen var kommet grueligt galt af sted, gav hun mig mundkurv på og påbød mig at passe hende væk i første omgang. Da Nord herpå åbnede med 1♥, konfere-rede jeg igen kort med majestæten.

„Det er da skønt at være dronning,“ sagde hun, „men uden min gemal og et par fusere til at gardere os ønsker jeg ikke at træde dansen.“

Igen måtte jeg passe majestæten væk, men da Syd kom i 4♠ – Hendes Majestæts egen kulør – blev det hende en tak for meget, og hun udrød:

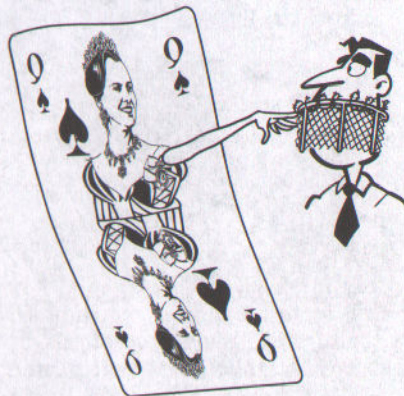
“Hvis vi skal holde gennemsnittet på 200 point, unge mand, må De uden for zonen være indstillet på at gå fire ned!”

Syd, der skulle bringe kontrakten i hus, så lettere irriteret i retning af hendes majestæt, men forholdt sig i ro for ikke at blive beskyldt for majestætsfor-nærmelse. Den udspillede ♣K tog han straks og spillede ♥10 rundt til den blanke bonde.

Efter ♣D trumfede den unge mand den tredje klør og tog ♠E, hvor Hendes Majestæt måtte lade livet. Hun havde indirekte gjort sin pligt ved med sin blotte tilstedeværelse at sikre modspil-let et stik på ♠10987.

Efter spar igen til kongen fortsatte spillfører med en lille hjerter til esset, som Vest trumfede for at spille trumf igen til ♠B (spillførers femte stik). Spil-fører fik herefter kun ét trumfstik yderligere, og Hendes Majestæts forudsigel-ser gik i opfyldelse – kontrakten gik fire ned, og vi kunne i rundens sidste spil notere yderligere 200 point.

Se denne optræden var en majestæt værdig.

Dronningen gav Knud-Aage mundkurv på

Kagebagende ♠B

af Villy Dam

Vi besøger Møllehuset i Frederikshavn og følger et spil fra en holdturnering.

Ved begge borde var kontrakten 4♠ i Syd med klørstart til esset. Syd, der ikke kunne vide, at ♦K var i plads, kneb rimeligt nok i trumf, og Vest kom ind på kongen. En ny klør til damen overlod initiativet til Øst ...

Hvordan skulle han udnytte det bedst muligt?

Ved det ene bord indså Øst, at en klør til makkers mulige ♠B ville være nyteløst, for spillfører ville blot droppe bordets hjertertaber og nøjes med at afstå to stik i trumf og et i klør.

Øst spillede derfor en neutral spar; Syd gik på ♠E, fældede ♠B og vandt kontrakten med denne fordeling:

Nord / Ingen.

♠ 10 3 2

♥ D 2

♦ E D 7 6 5 3

♣ E 8

♠ KB

♥ 8 7 6 4 3

♦ KB 9 8

♣ B 5

N	Ø
V	S

♠ 7 6

♥ KB 10 5

♦ 10

♣ KD 9 7 4 2

♠ E D 9 8 5 4

♥ E 9

♦ 4 2

♣ 10 6 3

VEST

NORD

ØST

SYD

1♦

2♣

2♣

pas

3♦

pas

3♣

pas

4♠

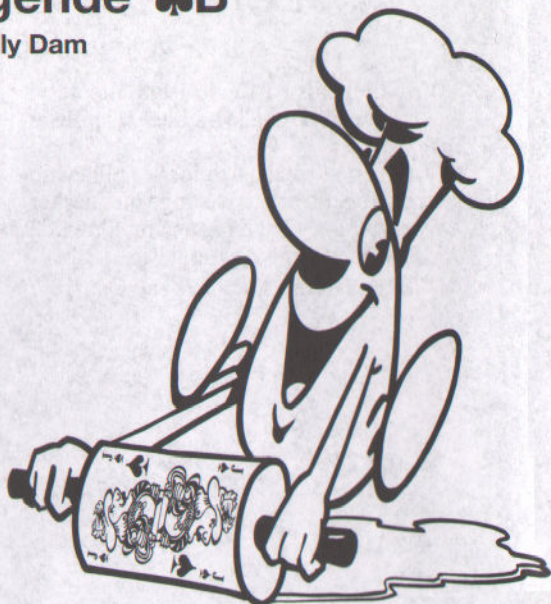
pas

pas

pas

Udspil: ♠B.

Ved det andet bord, hvor Hans D. Øregaard-Bess Lyngse besatte N-S' pladser, sad Møllehusets vært, Anton Hansen, i Østs stol. Han vidste alt om at bage kager ...

Med den uskyldigste mine af verden lagde han i stik nr. 4 ♠K i bordet. Syd bekendte, og Vest ...

Vest, Magna Volden, ville hellere end gerne bage sin del af kagen, så hun lagde uden at blinke en hjerter, hvorefter bordet trumfede. Spilfører måtte nu udstyre Øst med ♠B og kneb naturligvis om til den blanke honnør.

♦K kunne knibes ud, men Lyngse i Syd kunne ikke undgå sin skæbne i form af en hjertertaber: En ned.

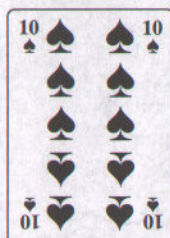
Kom så ikke og sig, at bridge er ren matematik eller logik. Der er så uendeligt meget mere, og derfor kan computeren slet ikke, lige som i skak, begå sig blandt eliten.

En computer kan ikke spille (ordentligt) bridge, men kan programmeres til at tackle konstruerede spil – og det er noget ganske andet.

Computeren mangler fantasi, psykologisk indlevelse og fleksibilitet.

Drillesyg ♠10 i Geneve

af Mads Krøjgaard

Jeg er det flagrende kort ♠10. I 5 indledende, 4 semifinaler og indtil nu 3 finalesektioner af VM-par i Geneve 1990 havde Krøjgaard-brødrene nærmest konsekvent opvurderet mig og

talt mig med som point.

Du synes vist, at jeg burde være taknemmelig over at komme med i det fine honnørselskab, men jeg befinder mig ikke altid godt ved at være den bette. Og da brødrene flere gange havde brugt mig som lokkemad i et forsøg på at finde honnrer, ville jeg drille dem lidt i de sidste to finalesektioner.

Inden næstsidste sektion hørte jeg Mads sige til Niels, at de nu kun skulle møde „svage par“.

„Øh, spiller du ikke selv i 3. division Vest?“ kommenterede Niels og fortsatte: „Det betyder vel bare, at de satser lidt mere?“

Det skal jeg love for, de gjorde, og i flere spil fik jeg indflydelse. Se blot:

Vest / Ø-V.

♠ 9 2
♥ E D 10 6 5
♦ E 10 9 8
♣ 9 5

♠ B 6 5 4 3
♥ K 7
♦ K 7 3
♣ E 10 6

VEST	NORD	ØST	SYD
Mads	O'Gorman	Niels	McGann
1♠	pas	2♠	pas
pas	3♥	pas	3 ut
pas	pas	pas	

Udspil: ♠4.

Selv med mig i sparbeholdningen vil le åbning i 1. hånd alene i zonen have været ren pjat, og den må være afstedkommet af, at brødrene i runden før havde spillet imod 4 ut-RD med 10 stik!

Vest startede med en lille spar til ♠K og ♠E, og dermed var ♠D placeret, men hvor var jeg henne?

McGann spillede hjerter til ♥D, og da han fulgte op med en lille hjerter, fornemmede jeg, at Vest ikke havde det så godt. Inde på ♥K skulle han gætte, hvor jeg befandt mig. Han valgte at spille spar, men det dueede ikke, idet Syd nu fik rejst sit niende stik i ruder:

♠ 9 2
♥ E D 10 6 5
♦ E 10 9 8
♣ 9 5

♠ B 6 5 4 3
♥ K 7
♦ K 7 3
♣ E 10 6

♠ K 8 7
♥ B 9 4
♦ B 6 4
♣ K 4 3 2

♠ E D 10
♥ 8 3 2
♦ D 5 2
♣ D B 8 7

Som du ser, skal der spilles klør til ♠K og spar retur.

De godt kæmpende irere vandt „kun“ 63-7 på spillet, men dette og 6-7 andre „uheldige“ spil sendte brødrene ned fra 5. til 15. pladsen, og i sidste sektion fortsatte nedturen til en 21. plads.

Til juniorerne i Florida vil jeg give det råd, at det er helt i orden at opvurdere mig, når jeg er i selskab med mine nærmeste brødre, ♠B og ♠9, eller når vi generelt er mange samlet fra min sparfamilie. Hvis I derimod konsekvent opvurderer mig, kan jeg godt gå hen og blive drillesyg.

Klassens tykke dreng, ♠9

af Peter Lund

Jeg føler mig ret ofte som klassens tykke dreng, der ikke kan klare sig selv. Jeg er ganske stor, men får ikke mange stik. Jeg er næsten kun noget værd, når jeg støtter mine største brødre (♠B og ♠10), men er ikke til megen hjælp for mine mindre søskende. Jeg bruges som oftest til at afvise eller markere længde. En vigtig opgave, men alligevel føler jeg mig tit lidt trist til mode.

I dette spil kom jeg dog til ære og værdighed:

Syd / Ingen.

♠ E 8	♠ D 9 5 2	♠ 10 7 6 4 3
♥ E B 9 2	♥ K 8 6	♥ 10 3
♦ K 9 7 4 3	♦ E B 6	♦ 5
♣ 8 4	♣ 10 6 2	♣ D B 9 7 5

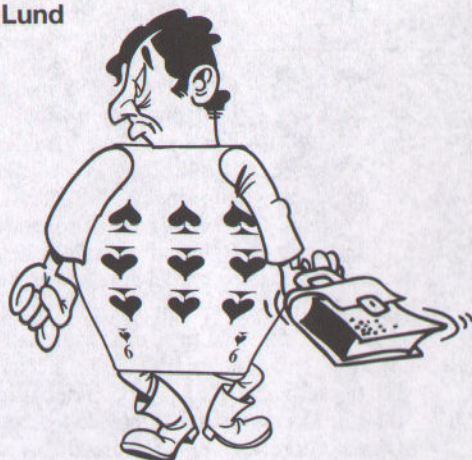
♠ K B
♥ D 7 5 4
♦ D 10 8 2
♣ E K 3

VEST	NORD Kennet Christiansen	ØST	SYD Peter Lund
			1♦
pas	1♠	pas	1 ut
pas	3 ut	pas	pas
pas			

Udspil: ♥2.

Som Syd skulle min herre og mester åbne med 1♦, da han spillede med små sans'er. Det førte til normalkontrakten 3 ut, og på grund af åbningen valgte Vest at angribe i hjerter.

Udspillet gik rundt til ♥D, ♠B tog næste stik, og ♠K blev stukket med ♠E. Vest trak nu ♥E og spillede hjerter til ♥K.

Derefter fulgte klør til ♠K og ♦10, der holdt stikket, ruder til ♦B og ♦E. På dette tidspunkt havde Syd fuld tælling på fordelingen: Vest var markeret med 2-4-5-2 eller 3-4-5-1 – og så var det let:

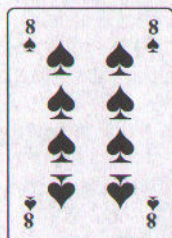
♠ –	♠ D 9	♠ 10 7
♥ 9	♥ –	♥ –
♦ K 9	♦ –	♦ –
♣ 8	♣ 10 6	♣ D B

Min mester lod ♠D blive liggende og spillede ♠6 til esset og klør igen, hvorefter Øst var slutspillet. Som en rigtig gentleman spillede Øst nu ♠10 igen, hvorefter jeg tog sidste stik!

Spillet er fra parkkvalifikationen i Studenterforeningens Bridge Club, og kun to par vandt 10 stik (430), mens 10 par (ud af 32) var gået ned i 3 ut.

♠8 vinder storeslem

af Erik Simons

Scenen: Klubben af 1929, 5-mands rubberbridge. Taksten højere end 1/20 dels. Aktørerne var: Hari Levin (der sjældent kaster håndklædet i ringen), Paul Kriser (solid spiller og melder), Ernst Heilmann (farverig spiller, der elsker cuebids), Stig Werdelin (der vederlagsfrit analyserer meldinger og spil) samt undertegnede (der har indskrænket antallet af konventioner til to, nemlig Stayman og Blackwood).

Lad tæppet gå for 1. akt:
Vest / Alle.

♠ –	♠ E 9 5 2	♠ B 10 7 6
♥ E B 10 9 6 4 3	♥ 5 2	♥ K D 8 7
♦ 5	♦ D 8 4	♦ 9 6
♣ B 10 9 7 5	♣ E D 8 6	♣ 4 3 2
	♠ K D 8 4 3	
	♥ –	
	♦ E K B 10 7 3 2	
	♣ K	

VEST	NORD	ØST	SYD
Kriser	Heilmann	Levin	Simons
4♥	D	pas	4ut
pas	5♥	D	7♦
pas	pas	7♥	7♠
pas	pas	pas	

Udspil: ♦5.

Meldingerne fortjener en kommentar. Vest åbner blidt med 4♥, Nord doubler (?), Øst passer tilfreds, og der sidder så lille jeg. What to do? 6/7♦? 6/7♠?

Nej, jeg bruger min konvention nr. 2, Blackwood efter esser.

Efter pas vestfra gik makker i boks: „Fisker han mon efter en minor?“

Endelig trækker han 5♥-kortet frem, og jeg sukker lettet. Hari går på banen med en dubling (standardkommentar: „Hvem skal spille ud?“).

Jeg mærker pludselig et pust i nakken – Stig er gået tæt på scenen, for som femtemand vinder han jo med.

Efter Haris dubling beslutter jeg mig for, at makker har de sorte esser, så jeg melder 7♦. Den går rundt til Hari, der nødtigt overgiver sig: 7♥.

Jeg ser på min sparfarve: ♠KD843. ♠8 er jo næsten en honnør, altså: 7♠.

Anden akt, spillet: Efter udspil af ♦5 lægger makker stolt sine kort ned. Jeg stikker på hånden og spiller spar til ♠E (min teoribog, side 548). ♠9 dækkes af 10'en og damen, ♣K stikkes over med esset, og Østs trumfhold knibes ud.

Byt om på ♠8 og ♠7 – så kan slemmen ikke vinde, men jeg havde selvfølgelig dobbelt 7♥ i stedet for at melde 7♠, hvis jeg kun havde haft ♠7.

Tredje akt: Ros fra makker og ros fra Stig, som sammen med Ernst og mig vinder en fed rubber.

Hari ser skuffet ud. Han havde håbet, at slemmen led skibbrud, når han sad med ♠B1076. Han manglede jo netop nøglekortet, ♠8.

Finale og tæppefald!

Sparfarven flaskede sig

af Niels Krøjgaard

♠7 spillede hovedrollen i dette spil fra holdturneringen i Tylösand 1986. I den stærkt besatte turnering blev det til overraskende nordjysk sejr. I de indledende runder blev der spil-

let efter Gröna Hissan (Monrad), og det lykkedes os hurtigt at komme op til bord 1, hvor vi blev resten af turneringen! Dermed var vi klar til finalen på rama. Dette spil lunede i de indledende runder:

Øst / Alle.

♠ 10 9 7 3
♥ K 6
♦ K 10 5 4
♣ E K 8

Udspil: ♠E

♠ B
♥ E 9 5
♦ 7 3
♣ D B 9 7 6 4 2

VEST Vest- svensker	NORD Mads Krøjgaard	ØST Øst- svensker	SYD Niels Krøjgaard
2♠	3♠	1♠	2♣
pas	5♣	pas	4♣
pas			pas

Det kan undre at jeg ikke sprang ind med 3♠ – 2♣ er jo typisk en mere honnørstærk hånd. Måske spillede vi dengang med København-konventionen?

Udspillet var ♠E efterfulgt af en lille hjerter. Et hurtigt overblik afslørede, at

vi måske skulle have spillet 3 ut, da vi jo sammen har sparhold (den kan betes med tre spartik og to ruderstik – dog i praksis sikkert svært).

Tilbage til de 5♣, hvor det ligner to hjerter- og otte klørstik incl. en hjertertrumpfning. Hvor fik jeg det 11. stik fra? Jeg troede ikke meget på ♦E i plads – Øst havde jo åbnet, og svenskerne åbner for pokker da ikke på mindre værdier end vi?

Sparfarven skulle udnyttes! Jeg stak hjemme med ♥E og trak to gange trumf, idet jeg endte på bordet. ♠10 blev stukket af ♠D og trumfet, over på ♥K for at spille ♠9. Nu kom ♠K, og 8'en blev scoopet hos Vest. Tilbage var blot at trumfe hjerteren og indkassere den STORE ♠7.

Se blot denne herlige fordeling:

♠ 10 9 7 3
♥ K 6
♦ K 10 5 4
♣ E K 8

♠ E 8 4
♥ B 8 7 3
♦ D 8 6 2
♣ 10 5

♠ K D 6 5 2
♥ D 10 4 2
♦ E B 9
♣ 3

♠ B
♥ E 9 5
♦ 7 3
♣ D B 9 7 6 4 2

Finalesejren var min første store bridgeoplevelse. Som ramakommentatorer fandt man nordmanden Leif Erik Stabell og Peter Lund, og jeg husker, at vi fik ros af Peter Lund efter 1. halvleg (55–5). Mon Iversen, Raulund og Grove har fået det? Måske beruset af sejren er jeg hver sommer siden vendt tilbage til Sverige. Først i Tylösand og senere i Falkenberg.

Da ♠6 fløj til tops i Nord

af Torben Stetkær

Det kan godt være svært at få en ren top i BK Nord, Aalborg, men er man makker med Jes Bank, øges odds væsentligt.

I dette spil skal du se et godt eksempel på hans kunnen.

Vest / N-S.

♠ K 6	
♥ E K D 10 7 6 2	
♦ 6 5	
♣ K 2	
♠ E B 10 9 7	♠ 5 3
♥ B 5	♥ 9
♦ K D 7 3	♦ 10 9 4 2
♣ 5 4	♣ D 10 9 8 7 3
	♠ D 8 4 2
	♥ 8 4 3
	♦ E B 8
	♣ E B 6

VEST	NORD Torben Stetkær	ØST	SYD Jes Bank
1♠	D	2♣	3 ut
pas	pas	pas	

Udspil: ♠B.

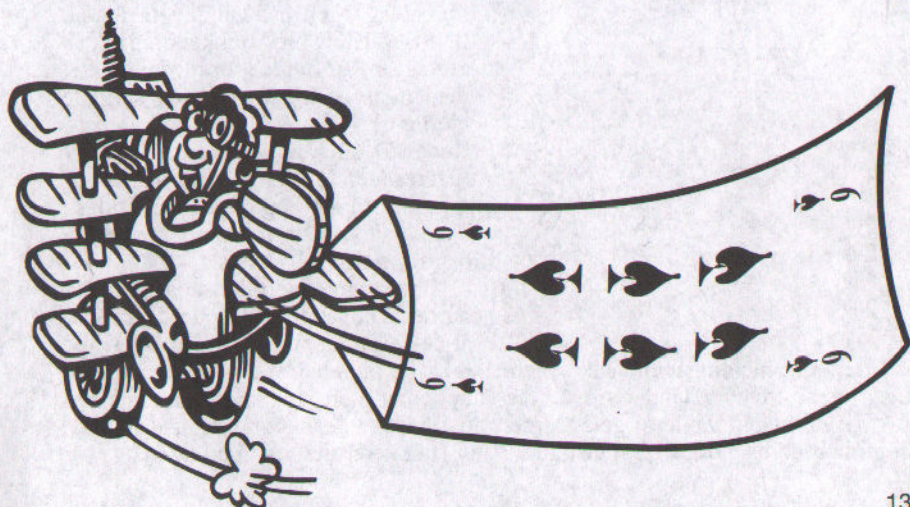
Som alle kan se, er der 11 stik i sans med ♦K ud, hverken mere eller mindre. Med udspil i samme farve er der 12 stik i hjerter, hvis man tør knibe i klør for at droppe en ruder fra bordet.

I en seksbords parturering i Bridgeklubben Nord torsdag den 21. januar 1999 vandt tre borde 12 stik og to borde 11 stik i 4♥. Men ved vores bord ...

Jeg var Nord i dette spil og accepterede gladeligt 3 ut med min gående syvfarve i major. Syv hjerterstik og et par sorte konger i tilgift er vel ikke det værste bord, man kan lægge ned?

Grebet af falsk optimisme spillede Vest ♠B ud til ♠K. Min makker, Jes Bank, tog straks ♠K og kneb i klør. Der var nu 12 stik hjemme, men Vest måtte igennem den ultimative ydmygelse, da Jes herefter tog ♠E og de syv hjerterstik. Bordets beskedne ♠6 var blevet til et trusselskort mod Vest, der hen ad vejen blev skviset i spar og ruder.

Således tog Syd alle 13 stik og fik sin velfortjente top på spillet.

Stjerne for en dag

af Jacob Røn

Jeg er en af spillets små eksistenser, der ofte slet ikke kommer til min ret, fordi jeg føler mig som en Fiat 500 i Palermos gader på ottende år, når jeg på min vej møder spillets Rolls Royce, ♠E. Men jeg vil fortælle jer om, hvordan jeg blev stjerne – om ikke for en dag, så dog for et spil.

Historien var dog nær aldrig blevet til noget. Først skulle spilfører – for overhovedet at øjne en anden og bedre plan – kende de fabelagtige fortællinger om Tante Marie, der aldrig trak trumf og således vandt sine kontrakter. Derefter skulle mine to storebrødre, ♠6 og ♠7, ofre sig, for at jeg kunne blive stjerne.

Syd / Ø-V.

♠ E K	
♥ K 10 5 3	
♦ 5	
♣ E 9 8 6 3 2	
♠ D 5	♠ 7 6 4 2
♥ D B 8 7 6 4	♥ 9 2
♦ B 10 8 7	♦ 4 3 2
♣ B	♣ K 10 7 4
	♠ B 10 9 8 3
	♥ E
	♦ E K D 9 6
	♣ D 5

VEST	NORD	ØST	SYD
Steen Schou	Henrik Caspersen	Jacob Røn	Tom Nørsgaard
			1♠
pas	2♣	pas	2♦
pas	2♥	pas	4♦
pas	5♠	pas	6♠
pas	pas	pas	

Udspil: ♥6.

Efter disse meldinger endte de senere distriktsmestre i 6♠. Undervejs var der faktisk så megen vaklen i geledderne, at mine brødres mester i Øst vist gerne

havde fordrevet tre minutter på Ekstra Bladets bridgespalte. Tsk! Tsk! Tænk engang – at han ikke er klogere end at ofre tid på sådan en sprøjte.

Min mester spillede heldigvis ikke ♣B ud, for så var jeg ikke blevet stjerne for en dag. Næh, han valgte ♥6, der gik til ♥E. ♦EKD blev trukket med afkast af to klør. Nu fulgte klør til ♣E og ♥K med afkast af ♣D, hvorpå Syd spillede hjerter til ♠6 og ♠8 (Godt, storebror!). Ruder til ♠K og hjerter til ♠7 og ♠9 (Fremragende, storebror!). Ruder til ♠E, klør til ♠10 og mesters frafald, så han havde to sikre trumfstik med ♠D5 bag på ♠B3.

Kun en amatør spiller sådan! Mester burde på nuværende tidspunkt have set, at det var mit spil og stukket ♠10 med ♠D, for at lade Øst give Syd endnu en uppercot med ♠4, så jeg på majestætisk vis havde taget beten i sidste stik.

Han lærer det nok med tiden.

Small is beautiful

af Niels Henriksen

Det var en søndag aften, da junior for nylig vendte hjem fra distriktsfinalen i åben par. Kvalifikationen til den jyskfynske finale var sikret, uden at det blev til en topplacering.

„Small is beautiful“, gnækkede han, mens han var på vej til at fortælle om et af finalens spil.

„Sikke noget vås!“ lød det fra husets frue, der fortsatte: „Kun en mand kan sige sådan noget sludder!“

Efter et øjeblikks distraktion dukkede Nords og Østs hånd op på papiret (til-dæk Syd og Vests kort):

Øst / Alle.

		♠ B 5	
		♥ K B 5	
		♦ K 9 6 2	
		♣ D 10 6 5	
♠ 6			♠ E 4 3 2
♥ E 8 6 3			♥ 9 2
♦ 10 8 5 3			♦ B 7 4
♣ B 9 4 2			♣ E K 7 3
		♠ K D 10 9 8 7	
		♥ D 10 7 4	
		♦ E D	
		♣ 8	

VEST	NORD	ØST	SYD
		1 ♣	D
3 ♣	3 ut	pas	4 ♠
pas	pas	pas	

Udspil: ♣2.

„I har aftalt at spille fjerdehøjeste ud, når der inviteres“, fortsætter junior og afventer tydeligt min modspilsplan.

Jeg mumler noget med 6-farve i spar sydpå og en hånd, der er for god til at indmelde 1 ♠. Og med kun to stik ser det ret håbløst ud for modspillet, idet makker næppe kan producere mere end et stik. Med et „Jeg tror ikke den kan sættes“, forsøger jeg at vinde lidt tid.

Junior nikker, så det hele går ud på at skabe en illusion og få spilfører ind på en forkert plan.

Syds hånd dukkede nu op på papiret, og så formes ideen til den plan, der skal bette kontrakten. Udspillet stikkes med ♠E, og der følger lille klør tilbage. Syd trumfer og spiller ♠D. Nu er det vigtigt at stikke straks med esset og spille endnu en lille klør. Igen trumfer Syd, trækker en trumf og skifter til hjertes. Nu går Vest ind på esset og spiller sin sidste klør til syds trumf og bingo – ♠4 betar kontrakten.

Drømte mig en drøm ...

Pling!!! Jeg sidder op i sengen – med ♠4-problemet løst i drømme!

Problem? Jo, jeg havde bedt om ♠4 for at fortælle om spillet på modstående side, da jeg opdagede, at en herboende juniorverdensmester uheldigvis havde brugt spillet til sin historie. Min respekt for en VM-titel er så stor, at det problem selvfølgelig blev mit.

Med børnene på tur

af Henrik Caspersen

Den har jeg sunget med sønnen til hudløshed snart lige så ofte, som jeg har haft ♠3 på hånden.

♠3 synes ligesom sønnike, at det er sjovt at være lille, men til tider er det endnu sjovere, når der er nogen, der er mindre end én selv. Det er sjældent, at han kan finde en at kanøfle, og når det lykkes, er der næsten altid et af de større børn, der blander sig og tager stikket.

Lørdag i Aars til jysk-fynsk finale i åben par. Et spil skulle i gang, og børnene i børnehaven var blevet inddelt i de obligatoriske fire grupper. Sønnike blev sat nordpå, og det så ud til at blive endnu en træls dag i selskab med de større børn. Sønnikes foretrukne offer, ♠2, var ikke engang i nærheden.

Vest / Ingen.

♠ 5	♠ K 3	♠ EB 10 7
♥ DB 5 2	♥ K 7 6 4 3	♥ 9 8
♦ B 7 4 3 2	♦ K 5	♦ ED 10 6
♣ B 8 5	♣ 7 6 4 3	♣ D 9 2
	♠ D 9 8 6 4 2	
	♥ E 10	
	♦ 9 8	
	♣ E K 10	

VEST	NORD	ØST	SYD
Henrik Caspersen	Ole Wolff	Tom Nørgaard	Morten Stege
pas	pas	1 ut	2 ♠
pas	pas	pas	

Udspil: ♥D.

Efter udspil af ♥D stillede ungerne sig i kampformation. Sønnike rankede stolt ryggen, da han blev placeret ude på højre flanke som spillets trumf og som majestædens eneste støtte.

♥E tog første stik fulgt af ♥10 til lille, lille og lille. ♣E og ♣K blev indkasseret, hvorunder Øst smed ♣D, da han ikke ville slutspilles, så ♣10 gik til ♣B i Vest.

Ruder igennem bordet gav Øst stik på ♦E og ♦D til denne stilling:

♠ 5	♠ K 3	♠ EB 10 7
♥ B 5	♥ K 7 6	♥ —
♦ B 7 4	♦ —	♦ 10 6
♣ —	♣ 7	♣ —
	♠ D 9 8 6 4 2	
	♥ —	
	♦ —	
	♣ —	

Herefter spillede Øst $\diamond 6$ til $\clubsuit 2$ i Syd, $\diamond 4$ i Vest og ... sønnike så pludselig en chance for at få skovlen under $\clubsuit 2$, uden at de større børn kunne nå at gribe ind. Som tænkt så gjort. $\clubsuit 2$ fik et skub i ryggen, og sønnike tog hans stik.

Hyl og ballade og nogle formanende ord fra pædagogerne. Men da $\heartsuit K$ blev spillet fra bordet, opdagede alle, hvorledes skurkens bagholdsangreb havde givet pote. Uanset modspillet og sparsitsen skulle Syd kun af med to trumfstik og kunne notere vundet spil til 110 hjem.

Nu synger vi vores lille sang oftere, da sønnike som den mindste ikke blot havde afgørende indflydelse på spillet, men var den eneste i sin gruppe, der tog et stik. Og det endda i selskab med tre voksne drenge, som både har fuldskæg, krone og kan køre på cykel uden støttehjul.

Analyse

Øst trumfede bedst muligt med $\clubsuit B$, som Syd stak med $\clubsuit D$. $\clubsuit 4$ gik til $\clubsuit 5$, $\clubsuit K$ og $\clubsuit E$. $\diamond 10$ kom fra Øst til $\clubsuit 6$, hvorefter Syd og Øst delte de sidste to stik.

Hvis Øst kan bekende $\heartsuit K$ eller ikke trumfer, bruger Syd $\clubsuit 4$, spiller $\clubsuit 6$ til $\clubsuit 5$, $\clubsuit K$ og $\clubsuit E$ for at stikke tilbage-spillet fra Øst billigt muligt.

Uden overtrumfningen med $\clubsuit 3$, ville spillet i stedet gå: $\clubsuit 4$ til $\clubsuit 5$, $\clubsuit K$ og $\clubsuit E$. $\diamond 10$ til trumf med Syds $\clubsuit 6$. Derefter når man ned i denne tre-korts situation, hvor Syd pludselig skal til at gætte Østs og Vests fordeling:

	♠ 3		♠ ?									
	♥ K		♥ ?									
	♦ —		♦ ?									
	♣ 7		♣ —									
♠ ?		<table border="1"><tr><td></td><td>N</td><td></td></tr><tr><td>V</td><td></td><td>O</td></tr><tr><td></td><td>S</td><td></td></tr></table>		N		V		O		S		♠ ?
	N											
V		O										
	S											
♥ B ?			♥ ?									
♦ ?			♦ ?									
♣ —			♣ —									
	♠ D 9 8											
	♥ —											
	♦ —											
	♣ —											

Der er følgende tre fordelinger, som Syd skal gætte imellem:

1) Øst har $\clubsuit B 10 7$ og Vest to hjerter og en ruder.

2) Øst har $\clubsuit B 10 / \clubsuit B 7 / \clubsuit 10 7$ plus et rødt kort (lige gyldigt), mens Vest har single spar, $\heartsuit B$ og yderligere et rødt kort (lige gyldigt).

3) Øst har $\clubsuit B$ eller $\clubsuit 10$ blank samt en hjerter og en ruder, mens Vest har $\clubsuit B 7 / \clubsuit 10 7$ og $\heartsuit B$.

Hvis Syd spiller $\clubsuit D$ og spar igen, vinder han i situation 2 og 3, men går ned i situation 1. Ved i stedet at spille $\clubsuit 8$ vinder Syd i situation 1 og 2, men går ned i situation 3.

Med overtrumfningen med $\clubsuit 3$ undgik Morten Stege behændigt en sådan gættesituation.

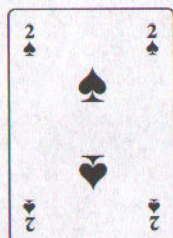

De kan køre
på cykel uden
støttehjul

Så hellere casino eller l'hombre

af Stig Werdelin

Med min ret ydmyge plads i korthierarkiet har jeg svært ved at komme til at spille hovedrollen, når det drejer sig om bridge (modsat casino eller l'hombre, som jeg af samme grund klart foretrækker). Jeg er da også kun blevet valgt som frontfigur i følgende spil, fordi jeg af min ejermænd blev kastet af på det rigtige tidspunkt.

Nord / Alle.

♠ K 8 5
♥ K B 10 8 5
♦ E B
♣ E D 8

♠ 9 6 4 3
♥ 2
♦ K 8 7 3 2
♣ K 6 5

♠ E D 2
♥ E 9 7 6 3
♦ 9 5 4
♣ 7 2

♠ B 10 7
♥ D 4
♦ D 10 6
♣ B 10 9 4 3

VEST	NORD	ØST	SYD
	1♥	pas	1 ut
pas	3 ut	pas	pas
pas	pas		

Udspil: ♦3.

Vests udspil gik til ♦D over bordets ♦B, og det så ikke godt ud for modspilletts chancer, da Syd fortsatte med tre runder klør med knibning af Vests ♠K, for derpå at skifte til en lille hjerter fra bordet hjem mod håndens ♥D.

Allerede i det forudgående stik, dvs. i det tredje klørstik, var min chance for at brillere imidlertid kommet, idet min ejermænd med fuldstændig rette kastede mig bort som værdiløs. Herpå frem-

kom følgende slutposition med bordet inde og fire stik til N-S, dvs. brug for yderligere fem stik til vunden kontrakt:

♠ K 8 5
♥ K B 10 8 5
♦ E
♣ —

♠ 9 6 4 3
♥ 2
♦ K 8 7 2
♣ —

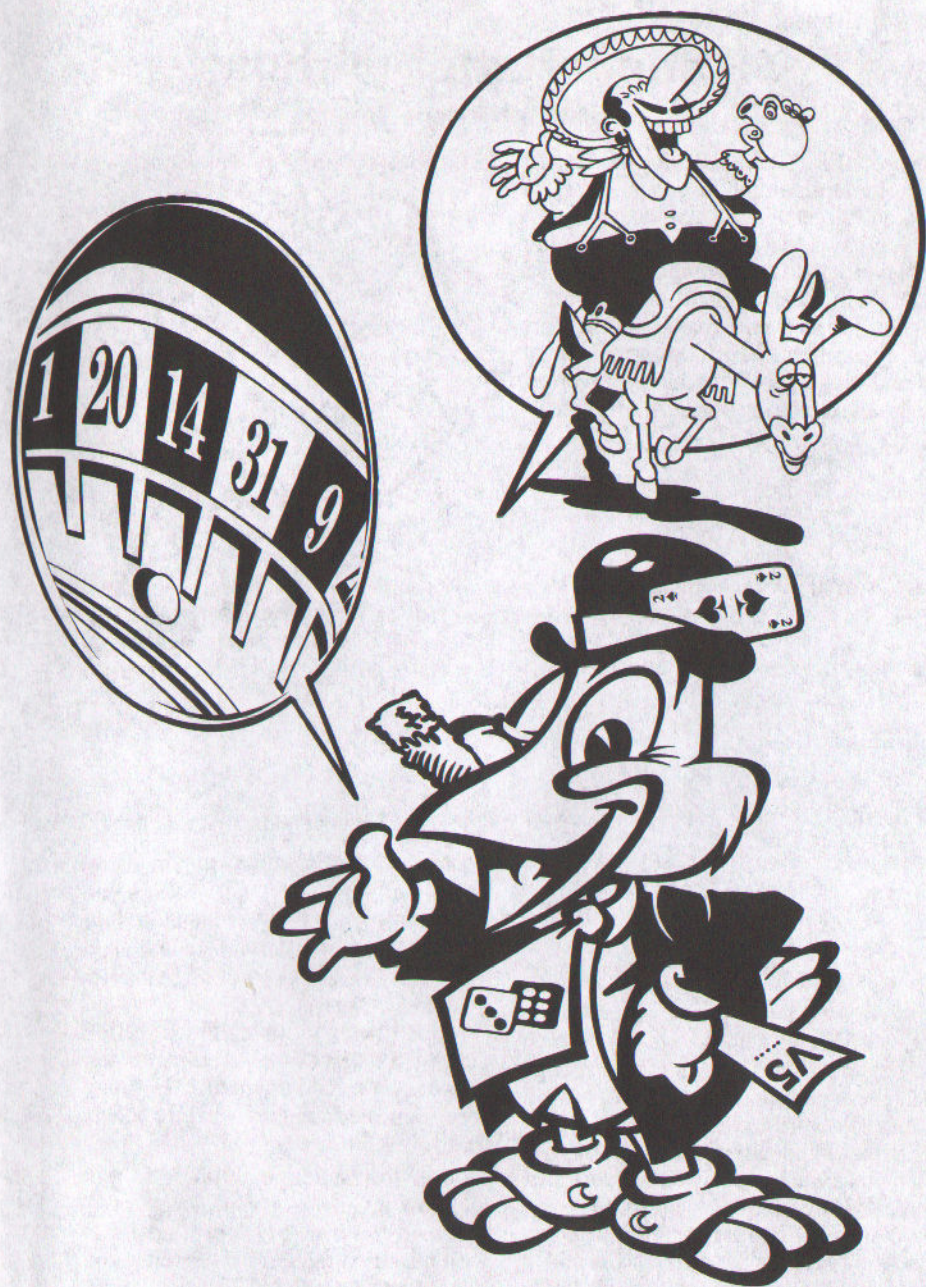
♠ E D
♥ E 9 7 6 3
♦ 9 5
♣ —

♠ B 10 7
♥ D 4
♦ 10 6
♣ 10 9

Øst kunne nu, ved at stikke for med ♥E første gang og returnere ruder, fjerne bordets ♦E i utide, hvorpå det dybe hold på ♥9xxx forhindrede spilfører i at tage mere end yderligere tre stik: nemlig enten ♥D på hånden og to klørstik eller tre hjerterstik på bordet ved at stikke ♥D over med bordets konge. Resten måtte afstås til Ø-V, som havde bevaret deres forbindelse i ruder, således at kontrakten på denne måde gik en ned.

Bemærk, at Syd altid vil vinde kontrakten, hvis han har ♥D tredje, men at han omvendt i alle andre tilfælde altid vil gå ned ved dette modspil. Omvendt går Syd hjem med den aktuelle fordeling, hvis Øst ikke stikker op med ♥E første gang.

Afslutningsvis vil jeg give en lille undskyldning til ♥9, som måske med større ret kunne have fortjent at blive udnævnt til „helt“ i dette spil. På den anden side får hun procentvis så mange flere chancer for at spille stor end jeg, at jeg håber på tilgivelse for denne optræden.

Spillefuglen: Så hellere casino eller l'hombre!

♥E spøger atter i Århus

af H.C. Nielsen

Ja, i den foregående „Bridge à la Carte“ berettede Kaalund-Jørgensen om ♥E fra en rubberbridge i Århus.

Jeg havde derpå selv denne pudsige oplevelse med min svoger, Knud-Aage „Lykkehjul“ Boesgaard, at jeg midt i et spil skulle trumfe makkers store kort med trumf es (♥E), dog først efter at Knud-Aage forgæves havde lavet en masse krumspring for at få mig ind.

Vest / Ø-V.

♠ ED 2	
♥ D 6 3	
♦ K D B 7 6	
♣ D 6	
♠ K B 10 9 8 4 3	♠ 6 5
♥ K 5	♥ E 9 4
♦ –	♦ 8 4 3 2
♣ E 9 8 7	♣ B 10 5 2
♠ 7	
♥ B 10 8 7 2	
♦ E 10 9 5	
♣ K 4 3	

VEST	NORD	ØST	SYD
Knud-Aage	Otto	H.C.	Erik
Boesgaard	Dahl	Nielsen	Brok
1♠	1 ut	pas	2♥
2♠	3♥	3♠	4♥
pas	pas	pas	

Udspil: ♣7!

Ved at underspile et es i det blinde udspil forbrød Knud-Aage sig mod en af begynderbogens grundregler. Årsag? Han prøvede på at få mig ind, så han kunne få en rudertrumfning.

Brok lod udspillet gå til ♣K, og hvis han nu havde kastet sig over trumferne, ville 4♥ have været urørlig, for hvis jeg kom ind på ♥E, ville rudertrumfningen ske med Hans Majestæt: To trumf- og et klørstik ville blive modspillet totale udbytte.

♥E viste vej til det dræbende modspil

Lidt uforsigtigt spillede Syd to gange spar med knibning af ♠K for at kaste en klør fra hånden (Vest lagde ♠B og ♠10 som Lavinthal til ruder). Derpå en hjerter til ♥B og Vests ♥K, hvorefter ♣E blev indkasseret.

Modspillet var tilsyneladende lige vidt, men da Knud-Aage nu lagde ♠K i bordet, trumfede jeg med ♥E og gav ham den med længsel ventede rudertrumfning. En ned.

4♠ er forresten lige så usættelig som 4♥ (første gang klør spilles vestfra) – selv med en synsk ♣D i udspil, når blot Vest husker at falde fra en enkelt gang.

Resultaterne ved de 12 borde: 2x450, 4x420, 1x200, 3x÷50, 1x÷620, 1x÷790.

Fanget i et kvælertag

af Jens Kofoed

De danske juniorer har været toneangivende på verdensplan i halvfemserne. Med deltagelse i fem VM'er på stribe er succesen total. Som holdkaptajn ved de tre første VM'er er jeg glad for at få chancen til at give et nyt hold en hjælpende hånd. Jeg har fundet et spil frem fra firserne, hvor jeg selv var junior. Min makker på juniorlandsholdet, Morten Bilde, og jeg spillede parturnering i Århus BK:

Nord / Alle.

Morten Bilde

♠ B 108

♥ E87

◇ EKB

♣ KB62

Torben

Rosell

♠ K 6 2

♥ K 4 3 2

◇ D874

♣ 107

Marianne

Rasmussen

♠ ED974

♡ D

◇ 9 6 3 2

♣ D95

Jens Kofoed

♠ 53

♡ B 10965

◇ 10 5

♣ E843

Morten og jeg var endt i 3♥, efter at Marianne i Øst havde meldt 1♠ ind og var blevet støttet til 2♠. Modspillet indledte med tre gange spar, og jeg trumfede den tredje for at knibe i hjerter. Inde på ♥D spillede Øst ruder til bordets bonde. Jeg gik hjem på ♣E, og ♥9 fik lov til at køre rundt, hvorved den skæve trumfsits blev afsløret.

En vellykket klørknibning kunne nu have bragt kontrakten i hus, men eftersom Torben havde vist de to majorkonger og antydningssvis også $\diamond D$, valgte jeg en anden plan: Ruderstikkene blev indkasseret, $\clubsuit K$ holdt stik, og Øst blev slutspillet på $\clubsuit D$ i denne slutposition:

♠ —
♥ E
♦ —
♣ B 6

♠ —
♥ K 4
♦ D
♣ —

V^N O
S

♠ —
♥ B 10
♦ —
♣ 8

♠ 9
♥ —
♦ 9
♣ D

På ♣D kastede Vest ♦D, men Øst var tvunget til udspil af ruder eller spar til 3-dobbelt renonce. Jeg trumfede med ♥B, og ♥K led kvælningsdøden:

I "Bridge fra A til Z" skriver VM-holdets kaptajn, Kirsten Steen Møller: „Dette coup hedder djævkuppet i Skandinavien, men betegnelsen Kvælerkup er mere passende.“

♥K i dette spil giver hende nok ret.

Dobbeltknibningen

af Christian Reinholdt

I min historie spilles hovedrollen af ♥D, af mange opfattet som synonym for Amors pil. Men samtidig er hun et af de 52 spillekort. Hvem plejer ikke at drage en parallel mellem spil og kærlighed?

Spillet, som optræder i min historie, er flere år gammelt. På et eller andet plan er det en klassiker, men tilhørende den lette afdeling af de spil, der normalt gengives på tryk. Måske kan du genkende problematikken – som bridge-lærer eller som kursist på et undervisningshold: Begynderens evne til at mikse begreberne.

Scenen er denne: Du haster op imod Tune Landevej, hvor du har en aftale med linje 600S, der skal bringe dig til en station, hvorfra du kan få et tog mod staden. Situationen er den, at du ud over dit fuldtidsjob som pædagogmedhjælper har fået fem ugentlige undervisningshold i bridge skrabet sammen.

Vel ankommet til staden frekventerer du en café for at få stillet din sult. Du åbner kalenderen for at se, hvad du skal forberede dig på: Tredje lektion, spille-teknik i sanskontrakter. Vi skal altså snakke om knibninger, arbejdsfarver, opspil, dobbeltknibninger, dobbelttopspil, antal vindere og indkassering af stik.

Kl. 19 ankommer du til Niels Ebbessens Skole på Frederiksberg, lokale 10 på 2. sal. Efter 30 minutters undervisning sætter du kursisterne til at spille de lagte sansspil.

Du fortæller dem, at kortene er pakket således, at hvis de spiller kontrakten rigtigt, vil de vinde det nødvendige antal stik.

Du bliver kaldt hen til et bord, hvor spilfører gik ned i 3 ut:

♠ K2		♠ E3				
♥ EB72		♥ K1094				
♦ KB1086	<table border="1"><tr><td>V</td><td>N</td></tr><tr><td>Ø</td><td>S</td></tr></table>	V	N	Ø	S	♦ D9
V	N					
Ø	S					
♣ 75		♣ E8643				

Udspil fra Nord: ♠D.

Kursisten stak udmærket med ♠E på bordet for at spille ♦D. Som han sagde: „Man topspiller den korte hånd, når man skal dyrke sin arbejdsfarve.“

Du smiler stolt, men hvor længe var Adam i paradys? Forsigtigt spørger du, hvorfor han så ikke fik de 9 stik, som burde være til at skrabes sammen med en rive.

„Fordi dobbeltknibningen mislykkes“, svarer eleven.

„Dobbeltknibningen?“

„Ja, inde på ♦E fortsatte modparten med spar, som jeg stak med ♠K. Nu spillede jeg hjerter til 10'en, og da den holdt stik, fortsatte jeg med hjerter til bonden. Skrev du ikke før på tavlen, at når man har EB10 i en farve, skal man ofte dobbeltknibe?“

Du aner ikke, om du skal grine eller græde, alt imens du i dit indre forsigtigt tager dine evner som bridgelærer op til revision.

♥D blev beskudt fra begge sider

Bondefangeri ved juletid

af H.K. Sørensen

I vore dage bruger vi åbningen 2♦ til alt – lige fra den ordinære svage spærre-åbning til Multi, Flannery, Ekren osv.

Dette spil er fra de gode gamle dage, da 2♦ viste gode kort.

Syd / N-S.

♠ D 8 6 4	♠ B 9 5 2	♠ K 10 3
♥ K D 7 3	♥ 8 4 2	♥ 10 9
♦ 8	♦ 5	♦ 10 7 4 3
♣ B 6 5 2	♣ E K 9 8 3	♣ D 10 7 4

♠ E 7
♥ E B 6 5
♦ E K D B 9 6 2
♣ –

VEST	NORD	ØST	SYD
			2♦
pas	3♣	pas	4♦
pas	5♦	pas	6♦
pas	pas	pas	

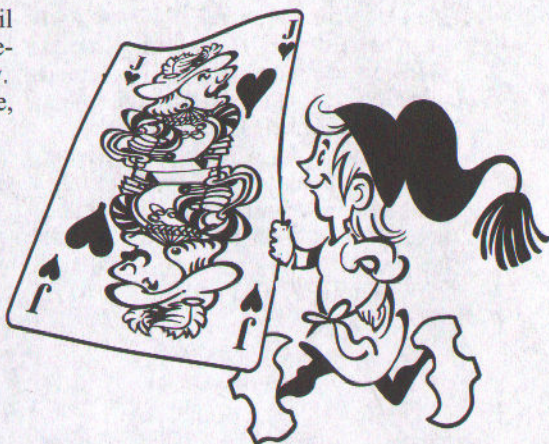
Udspil: ♥K.

Det var klogt, at Syd ikke havde vist hjerterfarven. Derfor er der vel ikke noget at sige til, at Vest startede med min storebror, ♥K. Min mand noterede med tilfredshed – dog uden overdreven opmærksomhed – at Øst måtte af med 9'en, og vi vandt stikket med esset.

Som det ses, er der lang vej til 12 stik, og man skal have en helikopter for at komme på bordet til de to store klør.

Vi trak nu fire gange trumf, og så blev jeg, ♥B, ført i marken. Da jeg ikke fik lov til at holde stik, var overgangen der pludselig. ♥10 kom dumpende, og nu var der 3 stik på bordet med ♥8 som indkomst, og håndens tabere forsvandt.

Et par måneder senere skulle der være juleafslutning i klubben. Vi spillede

nogle af de spil, der var blevet drøftet i sæsones løb.

Igen blev kontrakten 6♦, og Vest startede med ♥K. Øst afviste med 9'en, og esset vandt stikket. Efter fire gange trumf blev jeg igen lagt på bordet, men eksperten i Vest genkendte naturligvis problemet. Han kunne til gengæld ikke vide, at vi for at drille ham havde ladet to klør og to hjerter bytte plads hos Øst og Syd!

Jeg fik lov til at vinde stikket, og så var den kontrakt hjemme, for nu var fordelingen denne:

♠ B 9 5 2	♠ K 10 3
♥ 8 4 2	♥ 10 9 6 5
♦ 5	♦ 10 7 4 3
♣ E K 9 8 3	♣ D 10

♠ D 8 6 4	♠ E 7
♥ K D 7 3	♥ E B
♦ 8	♦ E K D B 9 6 2
♣ B 6 5 2	♣ 7 4

Den uægte Yarborough

af Povl Sommer

Ved DM for klubber i 1987 var Syd parat til næste spil. Han satte kortene på plads og var ikke særlig tilfreds med udsigten. En ægte Yarborough? Nej, der er jo en enkelt 10'er!

„Gad vide, hvor højt modspillerne kommer“, tænkte Syd – på dette tidspunkt uvidende om, at han snart skulle komme til at forbande sit største kort langt væk.

Her får du ♥10's historie:

Vest / N-S.

♠ E D 7	
♥ E D 9	
♦ 4	
♣ E D 10 7 6 2	
♠ K 10 6 3	♠ B 9 5 2
♥ K 8 4	♥ B 7 6 2
♦ K 10 6 3	♦ E D B 9
♣ K B	♣ 9
	♠ 8 4
	♥ 10 5 3
	♦ 8 7 5 2
	♣ 8 5 4 3

VEST	NORD	ØST	SYD
1 ut ¹	D	pas	2♣
pas	3♣	3♦	pas
pas	4♣	D	pas
pas	pas		

1. 11–14 hp.

Udspil: ♦6.

Torben Frosts udsigter sydfra var ikke så håbløse, som han havde troet. Øst stak med ♦E for at fortsætte med ♦9 til trumf, og ♠ED fulgte. Inde på ♠K spillede Vest nu ♦K til trumf, hvor Øst lagde ♦D under! ♠7 blev trumfet, og Syd tog den vellykkede klørknibning. Nu kunne Syd komme hjem på ♣8 for at knibe i hjerter, men først måtte Vests hånd tælles op. ØV's forvirrende behandling af ruderfarven fik

Han skulle snart komme til at forbande sit største kort langt væk ...

Syd til at anbringe ♦B vestpå, og det gav 11 hp sammen med ♦K, ♣KB og ♠K. Vest kunne jo have ♥K, men så skulle Øst have begge majorknægte. Chancen for at finde ♥K hos Øst var vel derfor ret pæn?

Fra tanke til handling. Frost sendte ♥10 af sted og lod den løbe til Østs ♥B og fik ruder retur. Det var nu umuligt at undgå endnu en hjertertaber, og kontrakten gik én ned til +200.

Uden „den store ♥10“ havde Syd såmænd ikke engang behøvet at tælle Vests hånd op, for eneste chance ville være en simpel knibning til ♥D, og i regnskabet havde holdet kunnet notere +710. Jarlen af Yarborough ville være gået glip af £1, men holdet fra Nykøbing Sjælland gik glip af 19 imp.

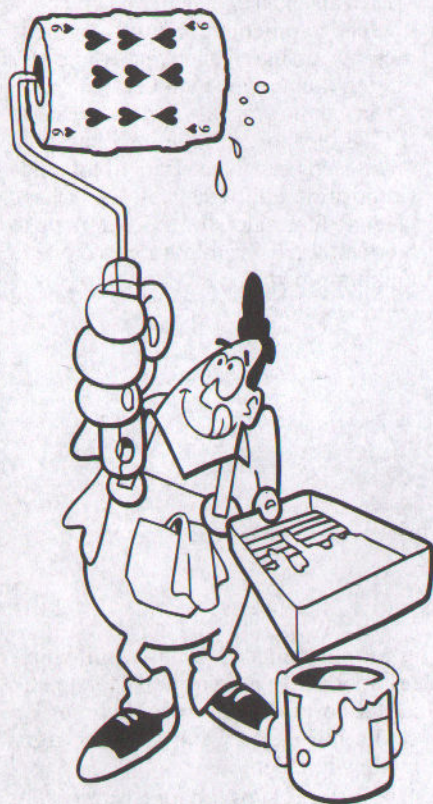
A' ka' markér'

af Thorvald Aagaard

9'ere har altid haft det vanskeligt og bliver ofte tvunget til at love 10'en i udspil eller benægte honnører.

9'erne kan faktisk bruges konstruktivt i modspillet. En 9'er vil nemlig af spillfører blive betragtet som et stort kort, og hvis man som modspiller sørger for at drysse en „unødvendig“ 9'er en gang imellem, ligger der mange point og venter.

De fleste kender temaet i følgende farvebehandling:

Morten viste farvelængden

ED 83

K 6

N	Ø
V	S

 1094

B 752

Når spillfører kniber med damen, skal Øst sørge for at lægge 9'en, så spillfører har et gæt næste gang.

Temaet optræder også i andre situationer. I kampen mellem Peter Schaltz og Thorvald Aagaard i 1. division 1996 var det Morten Jepsen, der slap ♥9 på det rigtige tidspunkt.

Vest / Ingen.

♠ K 107

♥ K

♦ E K B 1032

♣ E 32

♠ E D B 86

♥ E D

♦ D 864

♣ K 4

N	Ø
V	S

♠ 942

♥ 1097

♦ 975

♣ 10876

♠ 53

♥ B 865432

♦ —

♣ D B 95

VEST

1♠

3♠

pas

NORD

2♦

D

pas

ØST

2♠

pas

pas

SYD

pas

4♥

Udspil: ♠E.

Efter ♠E fortsatte jeg i spar. Peter spillede trumf, hvor jeg tog ♥E, mens Morten lagde ♥9. Peter havde nu et gæt, om ♥10 eller ♥D sad blank. Da han spillede ♥B, gik kontrakten en ned.

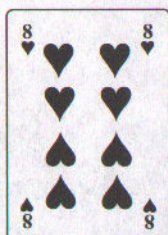
I lukket rum tog Henrik Caspersen 10 stik, da Øst „glemte“ at lægge ♥9, første gang der blev spillet trumf.

Mortens kommentar efter spillet:

„Bruger vi da ikke Malmømarkeringer?“

Vis mig lidt respekt

af Jens Kruuse

Jeg deltager i hvert eneste spil, men fører for det meste en anonym tilværelse. Det betyder ikke, at jeg ikke sommetider kan være et ret værdifuldt kort, forudsat at jeg bliver respekteret af spillerne. Og jeg nyder faktisk denne omskiftelige tilværelse.

I dette spil, som jeg optrådte i ved EM i Estoril i 1970 i en kamp mellem England og Sverige, spillede jeg begge disse roller.

Vest / N-S.

♠ B
♥ K D 9 8 4
♦ K B 7 6
♣ E 10 7

♠ E D 9 5 4 3
♥ 10 7 6 3 2
♦ —
♣ 6 3

♠ 8 7 6
♥ B
♦ 10 9 8 2
♣ D B 9 8 4

♠ K 10 2
♥ E 5
♦ E D 5 4 3
♣ K 5 2

VEST	NORD Sundelin	ØST	SYD Lindqvist
pas	1♥	pas	2♦
2♠	3♠	pas	4ut
pas	5♥	pas	6ut
pas	pas	pas	

Udspil: ♥3.

VEST Stenberg	NORD Flint	ØST Nilsland	SYD Reese
pas	1♥	pas	3♦
3♠	4ut	5♠	6♦
pas	pas	pas	

Udspil: ♠E.

Mod 6♦ spillede Stenberg uheldigt ♠E ud, da han efter makkers støtte gik ud fra, at spar ud var risikofrit. Nu var det nemt for Reese at tage et stik i spar, tre i hjerter, fem i ruder, to i klør og en trumfning i spar. Ingen lagde mærke til mig. 12 stik og 1370 til N-S.

Allerførste stik er ofte afgørende for kontraktens skæbne. Mod 6ut ved det andet bord spillede Vest ♥3 ud og medvirkede således til, at jeg straks kom i fokus.

Med alt andet end hjerter ud giver den vindende spilleplan nærmest sig selv, men nu forsøgte Lindqvist skødesløst, om jeg kunne vinde stikket.

Det kunne jeg desværre ikke, så nu fik jeg blot lov at ligge med bagsiden opad, mens han nåede frem til følgende slutposition efter i rækkefølge at have taget de fem ruderstik, to klørstik og to hjerterstik på ♥E fulgt af en vellykket knibning med ♥9:

♠ B
♥ K D 4
♦ —
♣ —

♠ E
♥ 10 7 2
♦ —
♣ —

♠ 8 7 6
♥ —
♦ —
♣ D

♠ K 10 2
♥ —
♦ —
♣ 5

♠B slutspillede Vest til udspil i hjerter, men ak, — jeg var i allerførste stik kastet bort til ingen nytte, hvor jeg nu skulle have gjort gavn som det afgørende stik i slemmen.

÷100 og et stort tab for Sverige, som dog vandt kampen 15-5.

Jeg elsker at få stik

af John Skaanning-Norris

Jeg har det som mine 51 kortkammerater: Jeg elsker at få stik.

Jeg holder mig ikke tilbage, når chancen byder sig, og hjælper gerne kortholderen, så jeg får, hvad der tilkommer mig.

Det skete eksempelvis i dette spil fra en af mine klubaftener:

Syd / Alle.

♠ K 2		♠ 7 3
♥ 7 3 2		♥ B 9 6
♦ K 9 8 4 3		♦ D 10 5 2
♣ B 5 4		♣ K 9 6 3
♠ D B 10 6 4		
♥ 5 4		
♦ E B		
♣ D 10 8 2		
	♠ E 9 8 5	
	♥ E K D 10 8	
	♦ 7 6	
	♣ E 7	

VEST	NORD	ØST	SYD
1♠	2♥	pas	1♥
pas	pas	pas	4♥

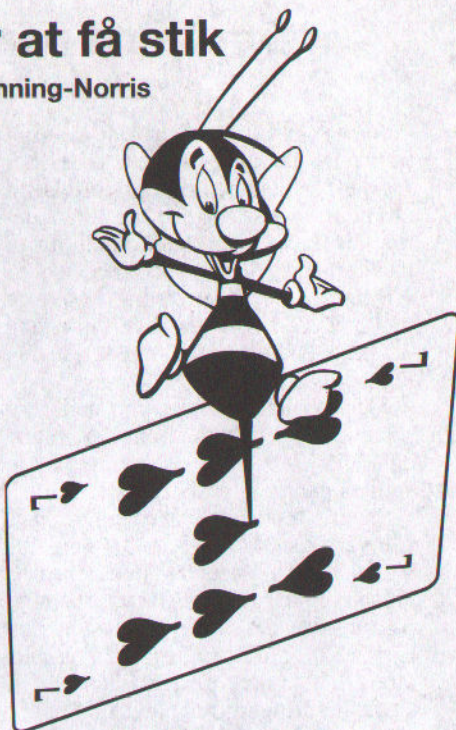
Udspil: ♠D.

Jeg (♥7) overvejede situationen. Der var 2 spar-, 1-2 ruder- og 1 klørtaber. Vests indmelding tydede på ♦E i plads, men afslørede også, at det var tvivlsomt at trumfe én eneste spar på bordet.

Ruderne 3-3 hjalp ikke, da bordet var uden indkomster til den rejste farve, og selv Sigurd Lauge Pedersen ville ikke kunne finde en skvis her.

Med dette ræsonnement indså jeg hurtigt, at jeg var den eneste, der kunne tage det tiende stik. Mulighederne var umiddelbart således:

1) Direkte spartrumfning. Håbløst, medmindre Vest kun havde en 4-farve, eller hvis Vest havde præcis ♥B9.

2) To omgange trumf fulgt af en spartrumfning. Bedre end 1), men krævede, at Øst højst havde to trumfer eller præcis ♥654.

Sandsynligvis var min skæbne altså at blive trumfet over i en af varianterne – i bridge noget af det mest pinagtige for sådan en relativt lille fyr som mig.

Så fandt jeg efter moden overvejelse en tredje mulighed, som det lykkedes mig at få hvisket min Syd i øret. Jeg kunne give stik ved at trumfe Syds ♣7!

Altså: ♠K, ♠E og en tredje omgang spar med klør af fra bordet. Vest tager stikket, og ligegyldigt hvad han gør, spiller Syd sin fjerde spar, igen med klør af fra bordet. Ø-V må se magtesløse til, mens Syd organiserer sin klørtrumfning på bordet, og Syd har tempo til at spille op mod ♦K senere i spillet.

Om bord med Formanden

af Erik Brok

Jeg lever normalt en lidt kedelig tilværelse blandt de øvrige kort. Jeg har ret sjældent den helt rigtige størrelse til at kalde og vise af med, og i længdemarkeringer er jeg ofte anledning til usikkerhed mellem makkerne.

Samtidig lever jeg, som de øvrige mellemkort, i skyggen af ♦7, der gang på gang får opmærksomhed, når den tager sidste stik.

Men jeg har affundet mig med min skæbne, og jeg finder som den vågne analytiker stor fornøjelse i blot at følge spillets gang.

Så en aften skete der endelig noget. Det var første aften i Klør 10's enkeltmandsturnering over tre aftener med 56 deltagere i to rækker. Alle var spændte på, hvordan det skulle gå, dvs. Hanne Ejsskjær – en af klubbens stærke spillere – havde ikke megen fidus til den slags turneringer. De andres meldinger var jo rent lotteri, hun burde også have fundet en substitut osv.

Men nu hang hun på den, og allerede i 2. runde blev hendes profeti til virkelighed. Med mig i en slags hovedrolle!

De andres meldinger var rent lotteri

Øst / Ø-V.

♠ E 6 4	
♥ 9 8 4 3	
♦ 6 4	
♣ B 8 6 3	
♠ D B 10 2	
♥ D 5 2	
♦ K B	
♣ E 10 7 2	
	♠ K 8 7
	♥ K 10 7
	♦ 10 9 7
	♣ K 9 5 4
	♠ 9 5 3
	♥ E B 6
	♦ E D 8 5 3 2
	♣ D

VEST	NORD	ØST	SYD
Hanne	Lindy	Brian	For-
Ejsskjær	Sørensen	Kieslich	manden
		pas	1 ut
pas	pas	pas	

Udspil: ♠D.

♠D holdt stik, men ♠B blev stukket med ♠E, hvor Øst afblokerede kongen. Så fulgte en mislykket ruderknibning til Vest, der trak de to sparstik. Bordet lagde hjerter, Øst klør og Syd ruder.

En lidt underlig disposition af Syd. Jeg havde regnet med, at jeg her skulle have sagt farvel til spillet, men spilfører havde åbenbart andre planer.

Vest fandt nu det udmærkede skift til ♥2, men Øst udførte den frygtelige makkerknibning med ♥10, så ♥B gav stik. Syd rejste ruderfarven ved at spille en lille til ♦B, og Ejsskjær var inde igen.

Forståeligt nok havde hun stadig ikke lyst til at åbne klørfarven; i stedet blev ♥D spillet til ♥E. Syd tog de tre ruderstik, hvor bordet kastede ♥9 og to små klør. Men da den sidste ruder blev trukket, lagde Øst ♥K!

„Juhu“, tænkte jeg, „nu er der stik til mig!“ Men ak, Formanden havde ikke styr på, at jeg var stor, og spillede derfor med to kort tilbage ♣D til Vests es.

Til gengæld havde Vest styr på kortene og håbede, at ♠5 var et stik værd. Ja, det var næsten sikkert, da Syd måtte have doubleton i klør til sin sansåbning. Men nej, til Formandens tydelige overraskelse viste en nærmere sammenligning af de tilbageværende kort, at han nu kunne tage sidste stik på ♥6.

1 ut+1 og lidt over middel til N-S.

Jeg fik chancen igen!

Dagen var reddet for mit vedkomme-
de, men det skulle blive endnu bedre,
idet næste spil så sådan ud:

Syd / Alle.							
♠ EB 65							
♥ 1098							
♦ 3							
♣ E 10632							
♠ 1042			♠ D987				
♥ B3	<table border="1"><tr><td>N</td><td>Ø</td></tr><tr><td>V</td><td>S</td></tr></table>	N	Ø	V	S		♥ E62
N	Ø						
V	S						
♦ K 10842			♦ DB7				
♣ B87			♣ D94				
♠ K3							
♥ KD754							
♦ E965							
♣ K5							
VEST	NORD	ØST	SYD				
Karsten	Otto	For-	Ulf				
Blom	Dahl	manden	Tveten				
			1♥				
pas	1♠	pas	2♦				
pas	3♥	pas	4♥				
pas	pas	pas					

Udspil: ♣7.

Jeg var nu rykket over i Østs stol med klubbens to frygtindgydende parhajer som modstandere.

Blom valgte i udspil en lille klør, den umeldte farve. Den gik til ♠K, hvor Øst udmærket nøjedes med 9'en. Syd trak ♦E og trumfede en ruder. Han gik hjem på ♠K og trumfede igen en ruder. Så fulgte ♠E og spar til trumf, inden den sidste ruder blev trumfet. Her kunne – og burde – Formanden have trumfet over og spillet spar. Så får Vest altid ♥B hjem.

Men Formanden er ikke nogen stor spiller. I hvert fald hører jeg hver klub-aften, at han får en masse kritik af sin makker! Han har i øvrigt den opfattelse, at esser skal bruges til noget andet og bedre end at stikke småkort.

Han kastede i stedet fatalt ♠D. Syd tog ♣E og trumfede en klør, lidt unøjagtigt, med ♥7! ♥K ville ingen have, og – ja, I har sikkert gættet det: ♥D tog Formanden med esset og igen sidste stik med ♥6 – over Syds ♥5!

4♥+5 var ganske normalt, men det var en stor aften for mig – ikke mindst fordi Formanden udbredte sig til højre og venstre om sit helt specielle held med det lille listige kort, ♥6.

På én gang var jeg berømt. At begge spil så var fulde af fejl, betød intet; det opdagede ingen af de implicerede spillere. Men fremover vil jeg i klubben blive behandlet med større respekt – ja, måske kommer jeg sågar med i Formandens årsberetning!

Et fornemt modspil

af Tonny Hessel

Vi småkort har ikke en særlig høj status hos bridgespillere – honnørkort er langt mere eftertragtede.

Jeg forstår nu ikke den leflen for de høje kort. Spillet af kortene minder jo ofte

om en amerikansk sæbe-opera, hvor målet er at finde den utro hustru, der har affærer til højre og venstre. Nej, os små kort er det værd at samle på. Vi kan „kommunikere“! Hos vågne modspillere, der ikke på forhånd giver op overfor spillers overflod af høje kort, mestrer vi til fuldkommenhed kunsten at markere, kalde eller afvise, signalere farveskift og ofte evnen til at blive stiktagende, ikke alene som langfarvestik, men også i mangfoldige andre situationer, hvor det er nødvendigt.

For et stykke tid siden havde jeg den lykke at deltage i dette smukke modspil:

Syd / Alle.

♠ 6 5 4	♠ DB 7
♥ 9 3	♥ K 8 2
♦ 6 5 3 2	♦ E 10
♣ B 8 7 4	♣ D 10 9 5 3
♠ K 10 9 3 2	
♥ D 10 5 4	
♦ D 8 4	
♣ 6	
♠ E 8	
♥ E B 7 6	
♦ K B 9 7	
♣ E K 2	

VEST	NORD	ØST	SYD
			2♣
pas	2♦	pas	2ut
pas			

Udspil: ♠ 10.

Vest startede med ♠ 10, ♠ 7 fra Øst og ♠ E fra Syd. Efter devisaen „hvorfor ikke overlade fejlene til modparten“ fortsatte Syd i spar. Efter nogen overvejelse stak Vest op på ♠ K og spillede ♠ 9 – hjerterskift please! – til makkers dame. Spilfører lagde ruder. Øst viste interesse for farven ved at spille ♥ 2.

I håb om ♥ 10 hos Øst forsøgte Syd at dykke til bordets 9'er. Nu de rejste sparstik. Omhyggeligt blev ♠ 3 spillet først, visende bedre ruder end klør. Øst markerede et ulige antal klør, og spilfører kunne undvære en hjerter og en ruder. ♥ 4 blev spillet til spillers es over makkers konge. Efter samme devisa som før fortsatte Syd med ♥ B til Vests dame. Stillingen var nu denne:

♠ –	♠ –
♥ –	♥ –
♦ 6 5	♦ E 10
♣ B 8 7	♣ D 10 9
♠ –	
♥ 5	
♦ D 8 4	
♣ 6	
♠ –	
♥ –	
♦ K B	
♣ E K 2	

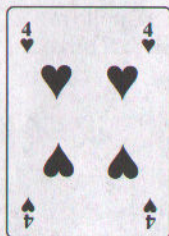
Her trådte jeg, ♥ 5, ind på scenen. Øst havde læst fordelingen og kastede klør. Syd følte sig stegt! Kastede han ruder, røg holdet i den farve, og kastede han klør, blev han spillet ind dér og måtte spille ud fra ♦ K B. Fire betes!

Et så smukt gennemført modspil kan få det til at risle ned ad ryggen på en.

Spillet stammer fra Kreds IV's finale i åben par 1999. N-S: Ole Wolff og Morten Stege, Ø-V: Tom Nørgaard og Henrik Caspersen.

Hvem ta'r de to modspilsstik?

af „Charles“ (Jens Otto Pedersen)

Vagn Beyer, Odense, var en tur i Sydafrika med en saks og kom hjem med en masse udklip fra de lokale aviser.

I Swaziland er der bridgespalter i både „Times“ og „Swaziland“. Dette spil fra „Cape Times“ blev kåret som årets mest usædvanlige.

Vi skal se det gennem ♥4's briller:

Syd / N-S.

♠ E K B 3

♥ 9 8 7 2

♦ D 9

♣ E K D

♠ D 10 9 6

♥ E 4

♦ 7 6 4 3 2

♣ 4 3

V N
S Ø

♠ 8 5 4 2

♥ —

♦ E K B 10 8

♣ 9 7 6 2

♠ 7

♥ K D B 10 6 5 3

♦ 5

♣ B 10 8 5

VEST	NORD	ØST	SYD
pas	6♥	pas	3♥
pas			pas

Udspil: ♠10.

Nord meldte 6♥ direkte for ikke at give for mange oplysninger. Det overrasker næppe, at lilleslemmen gik én ned, men kan du gætte, hvilke to kort der tog modspilsstikkene?

Jeg havde ikke regnet med at skulle spille nogen særlig rolle og bruges også mest til at markere med, men når jeg er trumf, sker det, at jeg tager et stik. Det så dog ud til, at min ældste bror, ♥E, og makkers røde es, skulle besegle kontraktens skæbne, men ...

Hvem ta'r de to stik?

Vest startede med ♠10, og Syd var ikke længe om at tage ♠E og lægge ♦5 på ♠K. Syd bad nu om ♥2 fra bordet og var ved at lægge ned for 12 stik med afgivelse af ♥E, men han var en gentleman, der spillede kortene, til der ikke længere var nogen tvivl.

Stakkels Øst var tydeligt frustreret over udviklingen. Vests udspil passede ham på ingen måde, da han meget hellere ville have haft ruder ud, og det endte med, at han opgivende lagde ♦E!

Så var Vest jo heller ikke i tvivl om, hvad han burde have spillet ud!

Tilspillet af ♦E fik en helt utilsigtet virkning. Da Syd lidt søvnigt så det røde es ud af øjenkrogene, troede han såmænd, at det var trumf es, og det var jo ikke specielt overraskende.

Syd lagde derfor ♥3 fra hånden!

Jeg troede ikke mine egne øjne, og de fire hjerter hoppede i min brystkasse. ♦E spillede en vigtig rolle, men det var mig og min storebror, der tog stikkene!

Små kort med stor betydning

af Kristjan Hauksson

Det er en enkel sag for spillfører at læse fordelingen i et spil, hvis han nøje studerer modspillernes afkast. Hvis du som modspiller er opmærksom på dette, gælder det om at lægge et røgslør ud.

Syd / Ø-V.

♠ 6 4
♥ 9 7 3
♦ B 6 4 3
♣ B 8 5 2

♠ DB 8 7
♥ D 6 2
♦ D 10
♣ E K D 10

N	Ø
V	S

VEST	NORD	ØST	SYD
			1♦
pas	1♠	pas	1ut ¹
pas	2♦ ²	pas	2♠ ³
pas	4ut ⁴	pas	5♦ ⁵
pas	6ut	pas	pas

1. 15-17 hp.
2. XY-sans.
3. Trefarve i spar.
4. Roman Key Card (1430).
5. 0 eller 3 esser af 5.

Udspil: ♥7.

Syd vinder stik 1 med ♥D på bordet og trækker ♣E og ♣K. Han fortsætter med spar til ♠E, ♠K og spar til ♠B.

Hvad lægger Vest på den tredje spar?

Vest ved, at Syd har fire stik i spar, tre i hjerter, et i ruder (Øst må have ♦E) og tre i klør uden knibning, i alt 11 stik. Vest skal lokke Syd væk fra at knibe i klør. Han må prøve at overbevise Syd om, at hans fordeling enten er 2-3-5-3 eller 2-4-4-3, altså med tre klør.

Hvis Vest er startet med 2-4-4-3, vil han lægge en hjerter (med firfarve i hjerter havde Syd meldt 2♥ i stedet for 2♠), mens Vest med 2-3-5-3 rutinemæssigt vil lægge en ruder.

Lægger Vest med den aktuelle fordeling en hjerter (♥3), vil han blive afsløret et øjeblik senere.

Hele spillet:

♠ DB 8 7
♥ D 6 2
♦ D 10
♣ E K D 10

♠ 6 4
♥ 9 7 3
♦ B 6 4 3
♣ B 8 5 2

N	Ø
V	S

♠ 10 9 5 2
♥ B 10 8 5
♦ E 9 5
♣ 9 4

♠ E K 3
♥ E K 4
♦ K 8 7 2
♣ 7 6 3

Aktuelt kastede Vest ♥3, men nu tog Syd den sidste spar (ruder af fra Vest) og spillede hjerter til ♥K. Ruder til ♦D stak Øst med ♦E og spillede hjerter. Da Vest ikke bekendte, måtte han fra start have haft fordelingen 2-3-4-4.

Syd kneb derfor i klør og fik en ren top på spillet.

Aktuelt kastede Vest ♥3

Helene trækker blank

af Hans Werge

Det er naturligt, at småkortene normalt ikke tilskrives stor betydning, og det var da også på en højst utraditionel facon, at ♥2 fik hovedrollen i et spil ved en nytårsturnering.

De færreste ville nok have troet, at håndens eneste trumf – i skikkelse af ♥2 – skulle vise sig at være det dræbende udspil. Men måske havde min makker og bedre halvdel, Helene Nørager, lyttet til mine alenlange prædikener om, at trumf ud næsten altid er en god start for modspillet. Hun sad Vest med:

♠D 82 ♥2 ♦KD 10762 ♣KB 10

VEST	NORD	ØST	SYD
	1♠	pas	2♥
pas	3♦	pas	4♥
pas	pas	pas	

Hvilken skade gjorde så ♥2 = makkers blinde udspil?

♠EK 10765
♥4
♦EB 984
♣3

♠D 82

♥2

♦KD 10762

♣KB 10

N
V O
S

♠94

♥E 1098

♦3

♣D 87642

♠B 3

♥KDB 7653

♦5

♣E 95

Trumf ud sad lige i øjet, for med ♦K ud, som de fleste utvivlsomt fik, kunne en klørtaber trumfes på bordet. En klørt og to trumftabere var alt, hvad Syd derfor måtte afstå, altså 10 lette stik.

N-S var Preben Haugaard-Peter Christensen, Horsens/Hovedgaard, og efter ♥2 til min ♥8, stak Syd med ♥B og fortsatte med ♥D til mit es.

Klørskiftet var ikke den vanskeligste modspilsopgave, jeg har haft, og Syd, der stak med ♣E, havde to muligheder: 1) at knibe ♠D – en 50% chance med risiko for to betere. 2) at rejse sparfarven med indkomst på ♦E – klart bedre.

Syd valgte naturligvis den matematisk bedste spilleplan, og alt forløb indledningsvis efter planen, for sparfarven sad ganske rigtigt 3-2. Men da jeg på tredje runde spar kunne skille mig af med ♦3, forsvandt bordets indkomst.

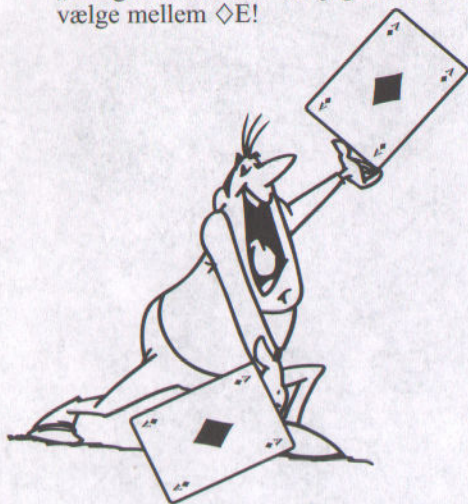
Tilbage sad Syd med to klør- og to trumftabere – ♥2 havde dræbt kontrakten i første stik.

♦E's historie:

Smid ♦E ad Pommern til

af Peter Schaltz

Når man ikke frivilligt vælger et kort, mens tiden er inde, får man det automatisk tildelt. I mit tilfælde meddelte „den gamle redaktør“, at jeg frit kunne vælge mellem ♦E!

Du kan frit vælge mellem ♦E!

Efter en tur på loftet for at se i de forlængst arkiverede scrapbøger måtte jeg konstatere, at dette kort mærkelig nok aldrig havde spillet en interessant rolle i mit bridgeliv.

„Jeg vil i øvrigt også meget hellere have et spil med din søn og hans junior-makker Daniel end med dig“, lød meldingen, da jeg prøvede at sno mig uden om sagen.

OK – indtægterne fra salget af bogen går til et godt formål, som jeg under alle omstændigheder gerne vil støtte. Og med det store arbejde, redaktøren selv lægger for dagen, fortjener han support.

„Hvad gør vi nu?“

„I finder selvfølgelig et spil i næste weekend, hvor der spilles finale i DM-

par i Næstved. I er jo med begge to“, proklamerede redaktøren.

„Jamen, hvad nu hvis der ikke forekommer et interessant spil med ♦E?“ forsøgte jeg spagfærdigt.

„Så prøver I bare at smide ♦E af, hver gang I har kortet. På et eller andet tidspunkt sker der nok noget!“

Dette var Daniels og Martins første DM-finale i de voksnes rækker, hvilket resultatet i øvrigt også afslørede. Men skæbnen ville, at der faktisk forekom et spil, hvor ♦E kunne have spillet den absolutte hovedrolle, hvis blot Daniel havde fulgt den gamle redaktørs gode råd!

I 20. runde mødte drengene en af feltets virkelige verdensklassespillere – faktisk finalens eneste kvindelige islæt, Sabine Aukén. Og de fik kærligheden at føle – på mere end en måde.

Øst / Ø-V.

♠ K 10 5 2

♥ K D 9

♦ 6 2

♣ D 10 7 4

♠ E 6

♥ B 8 5 3

♦ B 9 8 7

♣ 9 3 2

N
O
V
S

♠ D 4

♥ 10 7

♦ E K D 10 3

♣ K B 6 5

♠ B 9 8 7 3

♥ E 6 4 2

♦ 5 4

♣ E 8

VEST
Martin
Schaltz

NORD
Thorvald
Aagaard

ØST
Daniel
Ortmann

SYD
Sabine
Aukén

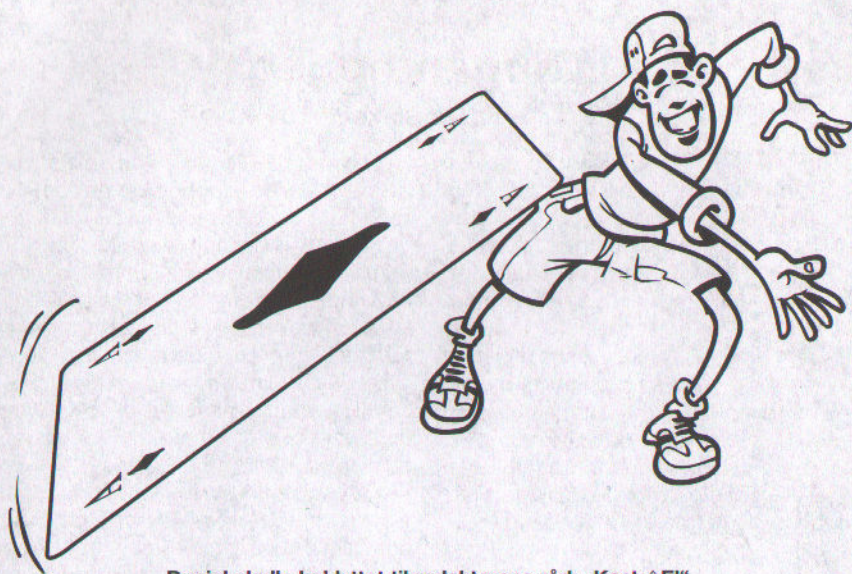
pas
pas
pas

2 ut
4 ♠

1 ut
pas
pas

2 ♣
3 ♠
pas

Udspil: ♠E.

Daniel skulle ha' lyttet til redaktørens råd: „Kast $\diamond E$!“

2♣ lovede begge major. 2 ut havde N-S ikke fået talt om, heldigvis – så var historien ikke blevet fortalt. Resten var såmænd bare lidt for hårde meldinger.

Selv med åbne kort er det svært at se, hvordan Sabine tryllede 10 stik ud af kontrakten. Ved mange borde fik Syd to tabere i spar, to i ruder og en i klør.

Imidlertid startede Martin med ♠E og mere spar, hvor Sabine bad om ♠K og fældede ♠D. Nu går 4♠ tilsyneladende kun én ned, hvilket dog stadig giver +10 til drengene.

Men nej, Sabine fandt vej til 10 stik! I de næste fire stik spillede hun hjerter med aftrumfning af den fjerde på bordet. På den tredje hjerter kaldte Daniel i klør, og det var her, redaktørens røst skulle have lydt for Daniels ører:

„Kast $\diamond E$!“

Sabine trak trumf til bunds, og stakels Daniel, som ikke er vant til at spille mod spillere af denne kaliber, klamrede sig til $\diamond E$ og $\diamond K$ samt ♣K og ♣B. Da der resterede fire kort, og Sabine stadig manglede to stik, var positionen:

♠ –		♠ –
♥ –		♥ –
♦ B 9		♦ E K
♣ 3 2		♣ K B
	V N S Ø	
♠ –		♠ –
♥ –		♥ –
♦ 5 4		
♣ E 8		

$\diamond 4$ slutspillede nu Øst, som efter de to ruderstik måtte spille ud fra ♣KB. 10 stik og +19 til de nybagte junior-danmarksmestre.

Set i bagklogskabens lys er det klart, at Daniel skulle have kastet $\diamond E$ først og dernæst $\diamond K$. Nu kan Martin kalde til $\diamond B$ og skabe den indkomst, der skal til for at kunne spille klør gennem bordets ♠D10.

Den utroligt forudseende redaktør fik altså endnu en gang ret. Der kom et spil, hvor man skulle kaste $\diamond E$, så jeg kunne få afleveret min historie!

Kongen og jeg

af Lars Blakset

Når Knut en sjælden gang lader mig få et spil, er det ikke altid, jeg er tilfreds med de kort, han lægger ned. I dette spil fra pokal-semifinalen sidste år mod Auken skulle jeg bruge fire indgange

på bordet, men kunne kun få øje på en enkelt, nemlig ♦K. Hans Majestæt og jeg kom derfor på hårdt arbejde, men vi fik lidt hjælp i form af en afslørende dubling og det deraf følgende udspil.

Syd / Alle.

♠ 10 7 3	♠ 8 6 5	♠ E B 9 2
♥ D B 6 3 2	♥ 10 9 8 7 5 3	♥ —
♦ 2	♦ K 3	♦ D 10 8 6 5
♣ B 7 6 3	♣ 9 2	♣ K 10 8 5
	♠ K D 4	
	♥ E K	
	♦ E B 9 7 4	
	♣ E D 4	

VEST	NORD	ØST	SYD
Morten Andersen	Knut Blakset	Søren Christiansen	Lars Blakset
pas	2♦	pas	2♣
pas	3♦	D	3ut
pas	pas	pas	

Udspil: ♦2.

Efter kravåbningen 2♣ og svaret 2♦ (0–1 kontrol) viste 2ut 22–24 hp. 3♦ var transfer med 5-farve i hjerter. Nu vågnede min gamle makker i Øst op til dåd med en udspilsdirigerende dubling.

Knut og jeg har aftalt, at 3ut efter en transfer viser dårlig fit til majorfarven

(typisk to små). Jeg lod, som om det var tilfældet – Østs dubling og mit solide ruderhold pegede mod sans.

Vest adlød og startede med ♦2. Når man har siddet overfor hinanden i tre år, kender man sin makker ret godt. Jeg var derfor overbevist om, at Søren ikke ville doble 3♦ på så dårlig en farve som ♦D 10xxx uden sideværdier, så jeg placerede ham med både ♠E og ♠K. Dermed var der 9 stik i sigte: 2 i spar, 2 i hjerter, 3 i ruder og 2 i klør.

Vests udspil gav mig ruderknibningen og lettede arbejdsbyrden for ♦K, men majestæten skulle stadig tjene som indkomst til to opspil i spar og en klørknibning. Det syntes for meget forlangt – selv af en konge.

Udspillet kørte hjem til ♦E over ♦D, og i stik 2 trak jeg ♥E. 5–0 sitsen var yderst kærkommen. Den betød for det første, at den langt bedre 4♥-kontrakt var død med ruder ud. For det andet gjorde det optællingen af Øst nemmere.

Øst vred sig i stolen (præcis som jeg husker det!) og lagde en spar (går han fra ruder, er det let både at rejse ruderne og slutspille Øst på den fjerde ruder). Allerede nu måtte jeg, omend nødtvungent, gøre brug af ♦K som indkomst til et sparopspil, hvor Øst måtte dykke. En lille klør fra hånden gik om til Østs 10'er, idet Vest ikke kunne se, hvad han skulle ind efter. Men det opvejede en af de manglende indkomster, da Østs klørtilbagespil gik til ♠D.

Nu gjorde ♥K livet surt for Øst, der valgte at lægge en klør. ♠E, ♦B og ruder igen sikrede det niende stik på ♠K.

Lægger Øst i stedet en ruder, rejses ruderfarven, og hvis Øst blander ♠E, dykkes en spar.

Tak for hjælpen, Deres Majestæt!

Dame med mod og mandshjerte

af Ole Raulund

Både jeg og mine tre kortsøstre er nogle eftertragtede damer. I mange af spillene drejer det sig blot om at finde os og få fat i os, men vi forsøger at gemme os i sikkerhed bag nogle af vore tilbedere. Hvis det ikke kan lade sig gøre, sælger vi os så dyrt som muligt.

Jeg er dybt forelsket i min fætter, ♥K, og ofrer gerne alt for ham. Det sker ikke sjældent, at vi sidder på samme hånd, og hvis vi er alene, hygger vi os rigtigt sammen. Det forekommer dog også, at min kusine, ♠D, er med som anstands-dame.

Det var hun i det spil, jeg her vil fortælle om. Det var et spil, hvor jeg fik lejlighed til at vise min offervilje til min elskede.

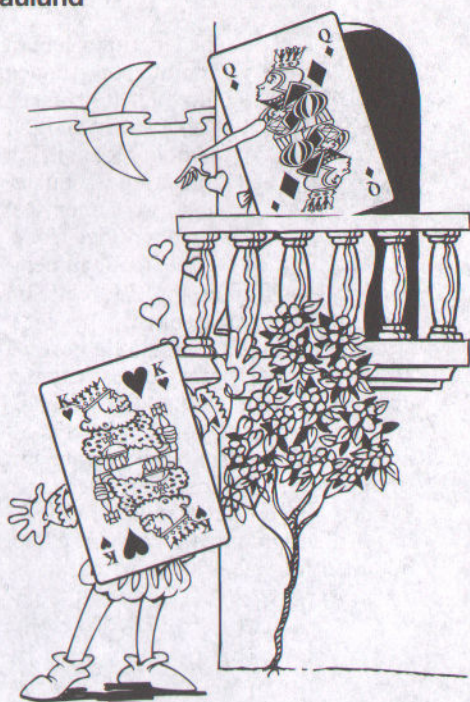
Se blot her:

Nord / Alle.

♠ E 3			
♥ D B 10 9			
♦ E K B 8 7			
♣ E 4			
♠ B 9 8 5 4			
♥ 7 6 2			
♦ 4			
♣ D 10 8 5			
♠ K 7 2			
♥ E 8 5 4			
♦ 10 9 6 3			
♣ K 9			
VEST	NORD	ØST	SYD
	1♦	pas	1♥
pas	4♥	pas	4ut ¹
pas	5♣ ²	pas	5♦ ³
pas	5♠ ⁴	pas	6♥
pas	pas	pas	

1. Roman Key Card.
2. 0 eller 3 esser (af 5).
3. Hvad med trumf dame?
4. Hun sidder her!

Udspil: ♦4.

Stor var min skuffelse, da Vest spillede ruder ud, men til alt held sad både ♦E og ♦K foran mig, så jeg var i sikkerhed. Meldeforløbet havde dog afsløret, at min fætter, ♥K, som jeg var sammen med, ikke sad helt så sikkert i sadlen. Jeg måtte gøre noget for at redde ham.

Da spilfører bad om ♦E, ofrede jeg frygtløst mit liv!

Hvem kan fortænke spilfører i, at han fortsatte med hjerter til esset og spillede hjerter igen, selv om ♥D ikke var blevet dækket. Nu kom min heltedmodige indsats til sin ret. Min ejer tog ♥K og spillede ruder til trumf hos sin makker.

Jeg tror ikke, at spilfører fremover vil undervurdere mit mod og mandshjerte!

Og hvis du tror, du er noget ...

af Søren Christiansen

På det årlige plenum i **minoritetsgruppen** forsøger klørfarven (læs fejl-ditto) og vi at mødes for at få lidt forståelse for hinandens problemer. Det foregår på den måde, at alle medlemmer –

nedefra i rangorden – skal fortælle en succeshistorie fra sæsonen.

Jeg kan ikke bære at skulle høre på 13 klørhistorier i træk (deres triumfer er ret få og uinteressante), men vil heller ikke provokere (folk er blevet kaldt racister for mindre), så jeg timer mit fremmøde til ♣E-historien. Desværre var der i år en lille forsinkelse i afviklingen af programmet, så jeg måtte først lide med følgende ♣K-udgydelser:

Nord / Ingen.

♠ D 6 5
♥ K B 4
♦ E 6 5 4
♣ E 6 3

♠ 4 3
♥ 10 5 3
♦ K 10 7 3 2
♣ B 8 7

♠ E B 10 9 7
♥ E 8 7 2
♦ D 9
♣ K 9

♠ K 8 2
♥ D 9 6
♦ B 8
♣ D 10 5 4 2

VEST	NORD	ØST	SYD
	1♦	1♠	1 ut
pas	pas	pas	

Udspil: ♠4.

Udspillet gik til ♠K via 9'en, hvorpå Syd spillede klør til esset, og i dette stik kom pointen. Øst var den berømte tidligere verdensmester Peter Weichsel, og han „tabte“ ♣K under ♣E. Det med-

førte, at Vest kom ind på ♣B i næste stik og kunne spille spar igennem bordet. Senere skulle modspillet have ♥E og et ruderstik. En bet.

Spillet genkendte jeg fra en amerikansk „National“, og der var yderligere et par spillere, som fandt den smukke afblokering. Tænk at være en konge og ikke kunne mønstre en større succes på et helt år end at blive lagt under et es. Patetisk vil jeg mene.

Folk klappede høfligt, men da mine lunger trængte mere til røg end ørerne til ♣E, luskede jeg ud af lokalet (der var blevet vedtaget rygeforbud sidste år).

På rudernes eget landsmøde havde formanden, ♦E, bedt os om at prøve at bruge *de andres* indlæg til noget. Altså gribe klørhistorier i farten og helt eller delvist benytte dem, når man selv fik ordet.

Dette nedadsnobberi var ♦6 i gang med, da jeg kom tilbage. Han causerede over det morsomme i, at han sørgede

Dette nedadsnobberi var ♦6 i gang med

Hvis Øst ikke havde slagtet ♣K under esset ...

for det dobbelte ruderhold i ♣K's indlæg. Når man ikke forstår et spil dybere end dette, ville det have været klædeligt at tie stille. Men hvis der var kommet ruder ud, og hvis Øst igen som før havde slagtet ♣K under esset, kan jeg godt se, hvad ♦6 mente.

Den virkelige pointe i spillet, som ikke blev fundet ved bordet, men som jeg naturligvis straks så, kom af flere grunde ikke frem på mødet. Dels var min egen planlagte historie så stor og pragtfuld, at enhver tanke om udskiftning eller forkortelse var udelukket. Endvidere er jeg for høflig til i den grad at udstille mine to kolleger. Men i dette forum skal I ikke snydes.

Hvorfor vinder kontrakten med magt, hvis blot spilfører dykker den første klør eller uden den angivne afblokering?

Før eller siden kommer Øst ind i klør og spiller typisk ♦D tilbage. Det er nu nemt at falde fra, så al kommunikation mellem modspillerne smuldrer.

Bemærk, at jeg i al beskedenhed sørger for, at Vest ikke har fordel af at stikke ♦D over.

Men det bliver sjovere, hvis Øst inde på ♣K spiller ♦9. Da viser undertegnede sin storhed. Lægger spilfører lavt, går kontrakten ned, men er styrmanden en sand verdensmester, bliver jeg brugt, og kontrakten er hjemme.

Bemærk lige, at hverken ♣K eller ♦6 har noget som helst med spillet at gøre, og mellem os, kære læser, bekræfter det kun, hvad jeg hele tiden har vidst:

Dette plenum var spild af tid, hvis ikke „De Fire Gamle“ i ruderfamilien afsluttede det.

Her er min historie ...

Konen med kortene

af A. Dithmer (fra „Jarlen af E,6 og Hr. Lahrsen på bridgerejse“)

Der var en kone fra landet,
hun spilled kontraktbridge blandt andet.
Nu at tage stik er en bridgespillers fag,
og konen tog mange hver eneste dag.
Ja, over hundred, når de blev talt,
og det fandt konen slet ikke så galt.

♠ E K D 4 3

♥ D

♦ D B 4 2

♣ 7 6 2

♠ 6 5

♥ K 7 5 3 2

♦ 9 8 7 5

♣ 9 5

N	Ø
V	S

♠ B 8 7 2

♥ E 10 9

♦ K

♣ K B 10 8 4

♠ 10 9

♥ B 8 6 4

♦ E 10 6 3

♣ E D 3

Hun vidste at tælle points' ene op
i hjerter og spar samt i ruder og club:
„Her 11 jeg har, det er ikke så mange,
jeg melder 1♦, jeg er ikke så bange.
Det blir til mér, når en makker man har,
og ham, som jeg har, han springer i spar.

Med 2 uden trumf jeg minimum viser,
igen makkers mandsmod jeg priser.
4♦ han melder, og jeg siger fem,
vi ender minsandten i lilleslem.
En trumf i udspil fra jarlen jeg får,
som til mit es over kongen går.

♥D hr. Lahrsen nok ta'r med sit es,
men så vil jeg hurtigt gøre regres.
Han vil spille klør, og mens hver fiber
er spændt i mit indre, ♣K jeg kniber.
♥B jeg spiller, se Vest bruger kongen,
jeg stikker med trumf og tager faconen
af Østs ♥9, som går med ned i foret.
Så trækker jeg 2 gange trumf fra bordet.
♣E, og så er jeg inde på hånden,
og så kan hr. Lahrsen godt opgive ånden.
På ruder 10 intet at kaste han har,
ikke klør eller hjerter, ej en eneste spar.

Når nu det rygtes om denne min topper,
er jeg mere berømt end alverdens

pinupper.

Se hende, der frarøved jarlen kuragen
og på samme vis fik nedgjort hr. Lahrsen.
Fra nær og fjern jeg modtager hyldest
på landsholdet inden længe gør fyldest.

Jannersten skriver om hele min færden,
jeg bliver berømt i den ganske verden.
Så kommer Garozzo ind i min stue
og spørger, om jeg vil være hans frue,
om jeg vil spille med ham som makker.
Jeg siger ja. Ærbødigt han takker.

Til slut bliver Sheinwold grøn i ovalen,
fordi jeg har vundet Bermuda-pokalen.“

Sådan fantaserede konen, men ak!

Hr. Lahrsen ej ♥D stak.

Man troede først, at det var en betise
men nu var han ikke mér til at squeeze.
Dermed den hele lyksalighed faldt
og det var i grunden slet ikke så galt.

Så kommer Garozzo ind i min stue
og spørger, om jeg vil være hans frue

Om bord med Ole og „Olle“

af Ib Lundby

Vi ser ikke ret meget til Olle i klubben mere. Han kommer som substitut i en snæver vending, men kun hvis den er snæver. Spørger man ham, om han kan spille i næste uge, takker han helst nej:

„Jeg er for gammel til det pjat!“

Olle er 92.

Ole ville gerne være fast makker med Olle, for han spiller godt, selv om det, som han siger, somme tider kniber lidt med huskeren. Hans teknik fejler dog ikke noget, og han går heller aldrig af vejen for at belære sine makkere.

„Hør nu her, min unge ven ...“, starter han altid, når Ole skal ha' en lære-streg. Det griner de meget af henne i klubben, for Ole er jo kun 86!

Joh, Olle ved godt, hvordan man holder på kortene. Se fx dette spil, hvor Ole og Ole spillede sammen i klubbens jubilæumsturnering for nylig:

Øst / N-S.

		♠ K B 10 5 4	
		♥ E 4	
		♦ E K 7 4	
		♣ K 10	
♠ 9			♠ 6 2
♥ K 10 9 5	VNØ S	♥ D B 6 3 2	
♦ B 10 6 5		♦ 9	
♣ D B 9 7		♣ 8 6 4 3 2	
		♠ E D 8 7 3	
		♥ 8 7	
		♦ D 8 3 2	
		♣ E 5	

VEST	NORD Ole	ØST	SYD Olle
		pas	1 ♠
pas	4 ♣	pas	4 ♣
pas	4 ut	pas	5 ♣
pas	6 ♣	pas	pas

Udspil: ♣ D.

„Spiller vi med det hele?“, spørger Olle altid inden første spil, og når man samtykker, har man sagt ja til Goren, Stayman, 4♣ efter esser, konge fra ess-konge og gammeldags kald.

Olle stak hjemme og spurgte, før han lagde ♠ E i bordet: „Hvad er trumf?“

Jeg tror nu godt, at Olle var klar over, hvor han befandt sig. I hvert fald var det hele forbi i løbet af få øjeblikke: Endnu en trumf, ♣ K, ♥ E, ♦ E og ...

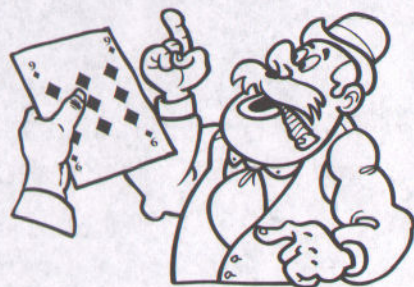
Øst havde næsten vendt stikket, da Olle spurgte ham: „Hvad lagde du til?“

„En lille ruder“, svarede Øst muggent og svingede mig (♦ 9) halvt i luften.

„Se-se, begrænset valg“, mumlede Olle for sig selv og fortsatte med ♥ 4 fra bordet. Det havde en utrolig effekt. Det var nu ligegyldigt, hvem der kom ind. Der skulle enten åbnes for ruderfarven eller spilles til dobbeltrenonce. 12 stik efter godt håndværk.

Olle og Ole spillede i B-rækken, men det var gået godt, så Ole var spændt på resultatet og smugkiggede ude i regnskabsrummet. „I blev nr. 3“, afslørede de. Ole skyndte sig tilbage til Olle og råbte glad: „Vi blev nr. 3, Olle!“

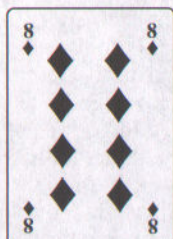
„Nåh“, kom det uimponeret fra Olle, mens han drejede cigaren. „Hvem var din makker, Ole?“

„Se-se, begrænset valg“, mumlede Olle.

I klørerne på en verdensmester

af Morten Lund Madsen

Har jeg fortalt jer om, hvordan jeg i sin tid faldt i klørerne på en vaskeægte verdensmester fra Brovst? Jeg fik hovedrollen i spillet, men nød til fulde de indledende manøvrer.

Efter VM-juniorhold i Canada i 1997 diskuterede Freddi Brøndum og Morten Lund Madsen, hvilket system de skulle spille. Freddi tilbød generøst, at de spillede det system, Morten havde brugt med sin tidligere juniormakker, og det accepterede Morten med kys-hånd. Freddi fik et systemkompendium på 60 maskinskrevne A4-sider.

I starten gik det mindre godt. Freddi kunne ikke huske alle aftalerne, og hver gang han glemte et eller andet, blev systemkompendiet beskåret. Der var kun cirka 30 sider tilbage, da parret så i 1998 skulle spille DM-juniorpar.

For at teste Freddi afprøvede Morten tit de yderste hjørner af kompendiet. Du skal se et eksempel fra en tidlig søndag morgen i juniorparturneringen, og det er her, jeg (♦8) kommer ind i historien:

Syd / Alle.

♠ E 8 7	♠ K 6 3
♥ E 7 4	♥ B 9 8 6 2
♦ E D B 2	♦ 10 9 7 5 4
♣ E D 10	♣ —
♠ 10 9 4	♠ D B 5 2
♥ D 10 5 3	♥ K
♦ 6 3	♦ K 8
♣ B 8 6 5	♣ K 9 7 4 3 2

VEST	NORD Morten	ØST	SYD Freddi
pas	1♦	pas	1♣
pas	2♥ ¹	pas	3♣
pas	3♥ ²	pas	3 ut ³
pas	4♣ ⁴	pas	4♦ ⁵
pas	4♥ ⁶	pas	4♠ ⁷
pas	4 ut ⁸	pas	5♣ ⁹
pas	5♦ ¹⁰	pas	5♥ ¹¹
pas	5♠ ¹²	pas	6♣ ¹³
pas	7 ut ¹⁴	pas	pas

1. Fjerde farve krav.
2. Gentagen fjerde farve.
3. Et halvt hold.
4. Slemnit med klør som trumf.
5. Honnørcuebid. Meldingen indikerer mindst et af fem esser, så på dette tidspunkt ved Morten, at 7 ut skal prøves, men Freddi har godt af at blive motioneret.
6. Cuebid.
7. Cuebid?
8. Roman Key Card med reducerede trinsvar.
9. Et es af fem.
10. Har du trumf dame?
11. Nej!
12. Søger 3. omgangskontrol i spar.
13. Nej!
14. Det var jo her, det måtte ende.

Udspil: ♥3.

Freddi stak hjemme med ♥K og spillede klør til esset, hvor det blev opklaret, at Øst var renonce.

Jeg overvejede at hviske ham i øret, at han skulle kaste håndklædet. Jeg kunne ikke i min vildeste fantasi forestille mig nogen vej til 13 stik. Kan du?

Freddi så en variant, kun de færreste ville få øje på. Jeg skulle vise mit værd! Freddi bad upåvirket om en lille ruder, og da mine to storebrødre, ♦9 og ♦10, var faldet i søvn igen, kneb han med mig. Nu var det nemt at knibe ♣B og bagefter gå hjem på ♦K til alle klørstikkene. 2220 hjem – jeg er guld værd!

Olsenbandens første stik

af Svend Novrup

„Altså Egon. Skynd dig nu lidt. Festen er i morgen. Du lovede os mange hundrede kroner til saftvand og slik. Nu skal det vel ikke gå som med alle dine andre planer, vel Egon?“

„Åh, la' vær! Det er jo bare de to hundehoveder, der altid kludrer. Mine planer er perfekte, og jeg vil nå noget stort, før jeg fylder 15. Jeg har en plan!“

Yvones fletninger hvirvlede, da hun skeptisk snurrede rundt. Alle kvarterets børn var inviteret. Gik det i vasken, ville hun tabe mere ansigt, end en 12-årig kan bære. Benny troede mere på sagen:

„Har du en plan? Skidegodt, Egon. Hvad skal vi bruge?“

„Nu er det vel ikke noget farligt?“ kom det nervøst fra Keld.

„Nej, blot du ikke tisser i bukserne af skræk, som da du ødelagde kuppet i slikbutikken. Eller da Benny væltede en bunke dåser ved kuppet i Brugsen, fordi

han absolut skulle træne sit åndssvage chassé. Hvorfor skal et geni dog trækkes med sådan to kloddermikler, som man ikke skulle tro var en dag over 10.“

Keld snøftede, og Benny var forarget: „Hold nu op, Egon. Du ved, at vi altid står bag dig. Lad os høre din plan.“

„OK. Det er noget, der hedder bridge. To nevøer fra en pengeskabsfamilie vil spille om penge, og de er ikke for kloge. Nu lærer jeg Benny det vigtigste, og så skal vi nok vinde de penge til Yvonne.“

Vi skal bruge en kravåbning, et cuebid, en redobling, et frafald, en bluff, en pseudoskvis og en vadesten.“

I rubberklubben undrede de sig over det ungdommelige bord med Franz og Jäger i fast parti mod Benny og Egon. Keld så kun på og skiftevis stønnede og sukkede. Taksten var 1 kr. pr. point, og før sidste spil var stillingen lige.

Benny kvajede sig, så Egons dygtighed kunne kun lige holde trit med Franz og Jäger, der drømte om en karriere i bridge i stedet for familiefirmaet, hvor velrenommeret det end var. ➔

Sidste spil. Egon gav fingernemt de 52 kort helt efter sin plan:

Syd / N-S.

♠ 742
 ♥ 4
 ♦ E742
 ♣ 98532
 ♠ B986
 ♥ 95
 ♦ KDB98
 ♣ 107
 ♠ E105
 ♥ 872
 ♦ 653
 ♣ DB64
 ♠ KD3
 ♥ EKDB1063
 ♦ 10
 ♣ EK

VEST	NORD	ØST	SYD
Franz	Benny	Jäger	Egon
2♦	pas	pas	2♣
pas	4♦	pas	3♥
pas	pas	D	6♥!
pas	pas	pas	RD

Udspil: ♦K.

2♣ var udgangskrav, 3♥ fastlagde trumffarven, 4♦ viste ♦E, og 6♥ tog Jäger østpå som en personlig fornærmelse, hvilket han forkyndte med sin doubling. Egon redoblede prompte.

Vest spillede ♦K ud. Egon stak på bordet og spillede ♠2 til ♠K.

„Det var kravåbning, cuebid, redobbling og frafald,“ tænkte Egon, „så er vi mere end halvvejs. Nu til bluffen.“

„Dit elendige hundehoved,“ skreg han til Benny. „Du skal vise din klørfarve. Hjerter er en perfekt sidefarve, som man kan lægge mange tabere på.“

Imens trak han trumf fra top. Franz var slemt nervøs. Havde Syd ♣EKx, måtte makker ikke lægge sine klør, så han skyndte sig at lægge ♣7 og ♣10.

Nu kunne Jäger se farvens fordeling. Det var altså farefrit at lægge klør, og da han godt ville gemme en ruder til makker, kastede han først ♦3 og derpå to klør, så situationen med fem kort tilbage var denne:

♠ –
 ♥ –
 ♦ 7
 ♣ 9853
 ♠ B98
 ♥ –
 ♦ DB
 ♣ –
 ♠ E10
 ♥ –
 ♦ 6
 ♣ DB
 ♠ D3
 ♥ 3
 ♦ –
 ♣ EK

Sveden perlede ned ad Vests ansigt. Vandt kontrakten, kostede det 2070 kr, som skulle have været brugt på en dåse kaviar, han (lidt arveligt belastet) havde håbet at åbne om aftenen. På ♣E og ♣K kunne han lægge ♠8 og ♦B, men hvad på ♥3? Det måtte være gratis at kaste ♦D – bordet havde jo ingen indkomst.

Efter klørlæg fra bordet var det Østs tur. I sin nervøsitet var han ikke sikker på, hvad han skulle holde, men mente, at makker stadig havde en stor ruder, så han lagde ♠10. Det er jo ikke let at huske det hele efter en lang aften.

„Sådan!“ råbte Egon i triumf. „Det var pseudoskvisen – her kommer vade-stenen!“ Hvorpå han spillede ♠D til ♠E. Øst fremviste rødmende sit sidste kort, ♦6. ♦7 tog det afgørende 12. stik.

Kelds småsnøften standsede brat, og Bennys triumferende maskingeværgrin gjorde det af med Franz og Jäger, som resten af livet holdt sig til pengeskabe.

„Skidegodt, Egon! Jeg gi’r en sodavand, og resten af livet får du én, hver gang du ta’r sidste stik på ♦7!“

Yvonne var i et storsindet humør:

„Endelig holdt du ord, hva’ Egon? Alle dine planer er ikke håbløse, selvom jeg håbede på noget mere end 2070 kr. Men nu skal du finde på noget andet. Kortspil er Djævelens hovedpude og Satans salmebog, og det skal Keld ikke rodes ind i igen. Næste gang vil vi have en anstændig plan. Hvad skal der ellers blive af dig, når du bliver voksen?“

Oprejsning for ♦6

af Rico Hemberg

For fire år siden, da der første gang blev lavet en bog til støtte for juniorerne, blev der fortalt 54 underholdende historier om kortene i vores elskede spil. Historien om ♦6 var ingen undtagelse, men desværre blev den sat i et lidt dårligt lys: Den var ikke egnet til hverken markeringer eller kald, da makker ikke kunne se, om den var stor eller lille. I det aktuelle spil blev den "kastet i grams", så kontrakten kunne vinde. Det var ikke en rimelig behandling af en tro væbner, så jeg følger mig nødsaget til at fortælle en historie, hvor ♦6 alene i kraft af sin størrelse og styrke gjorde udslaget i spillet.

Øst / Ingen.

		♠ K	
		♥ DB 109764	
		♦ 874	
		♣ E 5	
♠ 107		♠ 864	
♥ K 32	V N	♥ 5	
♦ D 10953	S Ø	♦ E	
♣ 832		♣ KDB 109764	
		♠ EDB 9532	
		♥ E 8	
		♦ KB 62	
		♣ —	

VEST	NORD	ØST	SYD
		5♣	5♠
pas	pas	pas	

Udspil: ♣2.

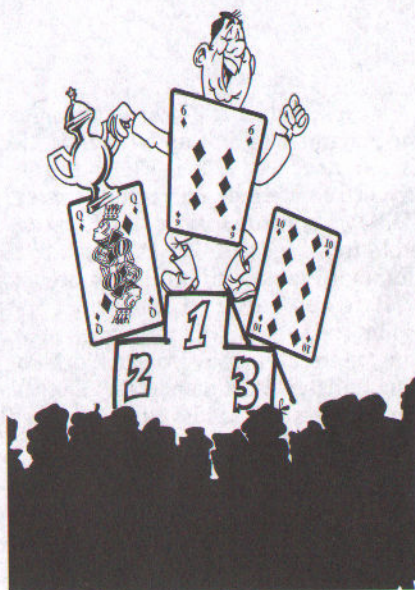
Meldeforløbet var hurtigt overstået, og Vest spillede ♣2 ud. Spilfører trumfede hjemme, spillede spar til kongen, fortsatte med hjerter til esset og trak de sidste udesiddende trumfer. Da Syd nu spillede hjerter igen til Vests konge, var bordets hjerter og klør så store, at der kun var ruderfarven tilbage i spillet, som modspillet kunne tillade sig at

spille, og ♦6 startede sin vej mod tinderne, som den største.

Øst skilte sig af med ♦E på den anden hjerter, da han ikke havde lyst til at spille klør til bordet, og Vest blev nu nødt til at spille ♦9 tilbage, for at ♦8 ikke blev indgang til bordet. Syd stak med bonden og spillede ♦2. Vest måtte stikke med ♦10 og kunne nu kun spille ♦D igen for at holde bordet ude.

Pludselig var det sket. De overordnede ruder havde kæmpet for at stække bordet, og tilbage stod nu ♦6 som den største, der sikrede Syd hans 11. stik.

Jeg håber, at det kan være med til at forbedre ♦6's renommé lidt, og at du fremover vil tænke dig grundigt om, før du kaster den i grams, for hvis du giver den lov, kan den af og til springe ud som et uvurderligt stort kort.

♦5 gav jackpot

af Steen Schou

Ved VM i Lille 1998 mødte Jacob Røn og jeg et godt australsk par, Paul Marston og Malcolm Mayer. I et af spillene i runden gav ♦5 jackpot.

Hvordan mon det gik til?

Nord / Alle.

		♠ 9765	
		♥ B 83	
		♦ K 5	
		♣ KB 42	
♠ D 108		♠ EB 432	
♥ 1042		♥ 75	
♦ B 96		♦ ED 104	
♣ D 987		♣ 65	
		♠ K	
		♥ EKD 96	
		♦ 8732	
		♣ E 103	

VEST	NORD	ØST	SYD
	pas	1♠	2♥
2♠	D	pas	3♦
pas	3♥	pas	pas
pas			

Udspil: ♠8.

Jacobs dobling af 2♥ viste principielt begge minor og lidt med i hjerter. Da han flyttede 3♦, viste han en konstruktiv 3♥, som jeg dog ikke kunne hæve.

Mayer spillede spar ud til ♠E, og der kom trumf igen til ♥E. De prøvede at forhindre en rudertrumfning på bordet.

Hvis Vest havde ♦E, kunne jeg blot spille ruder mod ♦K og dermed sikre mig en trumfning, hvorpå en klørknibning ville give det niende stik. Det var dog ikke særligt sandsynligt, at det sad sådan, da Øst havde åbningsmeldt.

Hvad så?

Efter lidt betænkning besluttede jeg at spille ♦2 til ♦6, ♦5 ... Marston i Øst spurgte pænt: „Small diamond?“ og jeg svarede: „Yes, please!“, hvorefter han

bekendte med ♦4 – et meget lille tredje stik.

Vest kunne fortsætte i trumf, som jeg fik på 8'en. ♦K til Øst gjorde nu arbejdet næsten færdigt, da han var udgået for trumf. Han returnerede klør, og jeg fik min rudertrumfning og de 9 stik til et fint resultat.

En alternativ spilleplan var at lade den første hjerter gå til bordet, trumfe spar, knibe i klør, trumfe spar, trække trumf og ♣EK, hvorefter Øst kunne slutspilles i spar til at give bordet et ruderstik. Dette krævede hjerterne 3–2 plus ♣D i plads, hvorimod min plan kunne give succes med hjerterne 4–1, eller som det sad – uanset ♣D's placering. Jeg husker endnu med fornøjelse Østs spørgsmål og hans ansigtsudtryk, da han hørte svaret.

♦5 gav jackpot

♦4's historie:

Lille Peter Edderkøp

af Mathias Bruun

“Det er af de små, de store bliver“, er et gammelt ordsprog, som vi småkort har valgt som motto.

Temmelig ofte har vi det nemlig som Lille Peter Edderkøp. Vi kravler opad, det regner, og vi skyldes ned. Men det er vi vant til. Solen kommer, tørrer os, og vi kravler atter op.

I dette spil fra 1. division var jeg tæt på at komme helt til tops, men så kom regnen ...

Nord / N-S.

♠ K B 10 8 2		♠ D 7 3	
♥ B 8		♥ 9 7 2	
♦ K 4 2		♦ E D B 10 3	
♣ E 10 4		♣ B 7	
♠ 9 6 5	N V S O	♠ E 4	N V S O
♥ E 6 4 3		♥ K D 10 5	
♦ 9		♦ 8 7 6 5	
♣ K 9 8 6 2		♣ D 5 3	

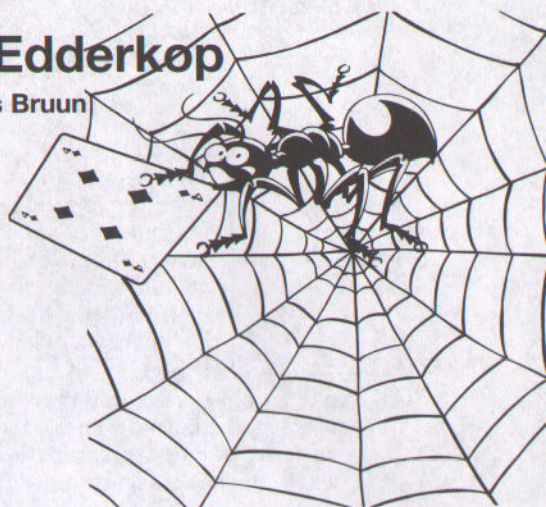
VEST	NORD	ØST	SYD
Rico	Lauge	Jesper	Mathias
Hemberg	Schäffer	Dall	Bruun
	1♠	pas	1 ut ¹
pas	pas	pas	

1. 6–12 hp.

Udspil: ♣2.

Udspillet gik via bonden til ♣D, og der var lagt op til knibning af ♣K, men det måtte vente lidt. Min ejermænd spillede først ♥K og fulgte derpå op med en lille hjerter til ♥B, som også holdt stik.

♠B fra bordet dækkede Øst hjælp-somt med ♠D, og Syd stak med ♠E. Han kneb nu til ♣10 og tog alle sine sparstik frem til denne stilling, hvor jeg var ved at komme i søgelyset:

♠ –	N V S O	♠ –
♥ –		♥ –
♦ K 4 2		♦ E D B 3
♣ E		♣ –
♠ –		♠ –
♥ E		♥ D 10
♦ 9		♦ 8 7
♣ K 9		♣ 5

Øst havde undervejs været så venlig at lægge sin hjerter, hvilket var første betingelse for, at jeg kunne komme op til solen.

Da Syd nu bad om ♣E fra bordet, var Øst skviset i én farve! Lagde han ♦3, ville han blive slutspillet i ruder, så han afblokerede bedst muligt ♦B.

Kan du se det? Hvis min ejermænd nu blot spiller ♦K fra bordet, må Øst stikke med ♦E og ende med at give det sidste stik til lille mig.

Desværre havde Syd ikke de samme visioner. Han ville ikke ofre en konge på alteret, men bad om ♦2 fra bordet, og da Øst lagde ♦3, kunne Vest komme til fadet og tage rest. „Kun“ 10 stik!

Et langsigtet pres

af Nicolai Kampmann

For mere end 10 år siden lærte jeg fire af mine venner bridge. I begyndelsen var de noget kølige over for dette kringlede spil, men på det seneste har de fået bacillen i blodet.

Mine ideer om fjerde farve krav og moldaviske markeringer har de taget til sig, men forleden dag overværede jeg dette rædselsspil på vort stamværtshus, Bodega Jernstangen, hvor vi hver fjortende dag ramler sammen for at tage noget op:

Syd / Alle.

♠ EK 8	♠ 6 4 3
♥ 7 6 4 2	♥ B 10 9
♦ ED 10	♦ 6 5 2
♣ 5 4 2	♣ B 10 9 7
♠ DB 10 9	
♥ K 8 5 3	
♦ KB 9 3	
♣ 6	
♠ 7 5 2	
♥ ED	
♦ 8 7 4	
♣ EK D 8 3	

VEST	NORD	ØST	SYD
John	Tim	Orla	Tom
Dall	Brøgger	Madsen	Trækker
			1 ut
pas	3 ut	pas	4 ut
pas	5 ut	pas	6 ut
pas	pas	pas	

Udspil: ♠D.

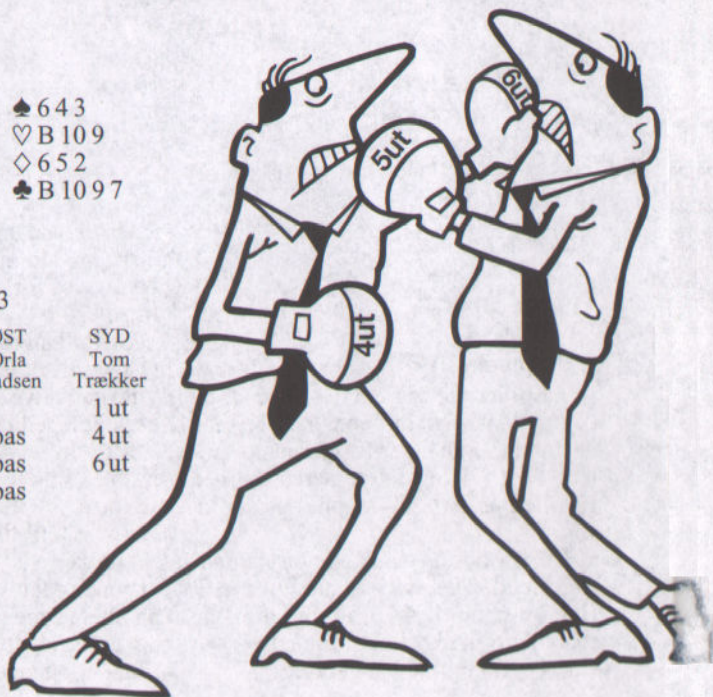
Med en elegant serie slå-ud-meldinger boksede Tim og Tom sig op i lilleslem

Jeg ved ikke, om de havde drukket Stroh rom, inden jeg kom. I alle fald havde overmodet skyllet ind over Tims og Toms glas.

J.D. spillede ♠D ud, og Trækkeren så en ret vanskelig kontrakt forude. Han stak med ♠E og spillede den største klør – ♣5 – fra bordet.

„Den skal presses“, sagde Orla og lagde ♣B på. Tom tog den med ♠E og sendte ♦8 mod Nord.

„Fynsk oppres“, sagde John og smed ♦B på. Tom havde intet andet valg end ♦D, og da den holdt stik, så det pludselig ret lyst ud. Det lignede fem klør-, tre ruder-, to spar- og to hjerterstik, når han havde gættet ♥K's placering. En gang havde jeg fortalt ham om slutspil,

„Den der $\diamond 3$ kan du ikke have“, råbte Tom

og Trækkeren besluttede at spille sine kort et for et for at holde alle muligheder åbne. Han spillede klør fra bordet, og Orla gik på 10'en.

„Har du aldrig hørt om lavt i anden hånd“, spurgte Tom retorisk, mens Tim skrålede: „Modstander over bord“, før han forlod bordet for at trække en pils under bardisken.

Vestpå kastede John Dall en hjerter, og gik på $\diamond K$, da Syd spillede endnu en ruder. Bordet tog også for $\diamond E 10$, og da J.D. a tempo kastede $\diamond 9$, satte Tom Trækker $\diamond 3$ i Øst.

Så fulgte tre klørstik, hvor Vest først lagde en spar, en hjerter – og en hjerter til følgende slutposition:

	♠ K 8				
	♥ 7 6				
	♦ —				
	♣ —				
♠ B 10				♠ 6 4	
♥ K				♥ B 10	
♦ 3				♦ —	
♣ —				♣ —	
	♠ 7 5				
	♥ E D				
	♦ —				
	♣ —				

Tom spillede nu spar til $\spadesuit K$ og spar igen med forventning om at få opspil i hjertergaflen til sidst. Han var allerede i gang med at nedfælde spillet på sin blok og sende det til dagspressen, da John Dall inde på $\spadesuit B$ kunne plante $\diamond 3$ i bordet:

„It ain't over 'till the fat lady sings“, trallede John Dall, hvis yndlingsfilm altid havde været „Halleløj i Operaen“ med Marx Brothers.

„Den der $\diamond 3$ kan du ikke have“, råbte Tom. „Du ødelægger altid mit smarte spil, og hvorfor putter du alle de mellemhonører på i ruder? Hvorfor blander du $\heartsuit K$? Jeg kunne for pokker bare have trukket $\heartsuit E$ “, råbte Tom og afsluttede partiet med at flække træbordet på langs med en springskalle.

Jeg kiggede undrende på John, men han smilede bare lyksaligt og sagde, at jeg altid havde understreget, man skulle presse spillet.

Jeg sagde tak for i aften. Der var langt hjem.

De små skal man ikke foragte

af Bent Hæstrup

Da Ib Lundby for fire år siden bad mig om et bidrag til første udgave af Bridge à la Carte, pålagde han mig at fortælle ♡2's historie. Der var ikke ret meget at skrive hjem om, så da han i år gentog opfordringen, bad jeg om at få ♠E.

"Den er reserveret til Georg Norris", lød det korte svar. "Du får ♦2!"

Under hensyntagen til bogens gode formål får han sin vilje, men under protest.

Det er altså faldet i min lod at skrive en historie om spillets "næstmindste" kort, og jeg har siden vor „aftale“ holdt udkik efter et passende spil, men det har været vanskeligt. Jeg var ved at opgive ævred, da jeg for nylig faldt over et sjovt problem i "Norsk Bridge", hvor ♦2 spiller en ikke uvæsentlig rolle. Det stammer fra en bridgebog, der er ældre end de fleste af os!

♠ E 9 8 4 2

♡ E 9 8 3

♦ E

♣ B 6 3

♠ K B 10 7 5 3

♡ 10 5 4 2

♦ 6

♣ 5 4

N	Ø
V	S

♠ -

♡ K 6

♦ K B 10 9 8 4 3

♣ D 8 7 2

♠ D 6

♡ D B 7

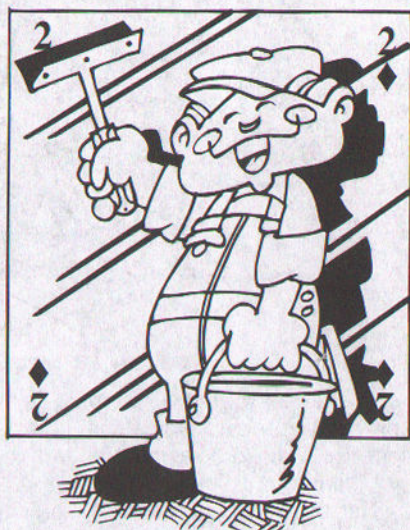
♦ D 7 5 2

♣ E K 10 9

Meldeteknikken var ikke, hvad den er i dag. Syd var i 5♣ med ♦6 i udspil. Spilleplan?

Hvis du ikke har sans for livets små værdier og søvnigt kaster ♦2 i grams i første stik, kan du ikke vinde kontrakten. Du er gået glip af pointen.

Du bemærkede måske ikke, at dette er ♦2's historie?

Stik med ♦E, hvor du lægger ♦5 fra hånden, og træk ♡E. Hvis Øst lægger en lille, spilles klør til 9'en, ♦7 til ♣B og endnu en klør til 10'en. De sidste to trumfer trækkes, og Øst spilles ind på ♡K.

Trækker Øst ♦K og fortsætter med ♦B, ender Vest med at blive skviset i hjerter og spar. Hvis Øst ikke tager ♦K først, bliver Vest stadig skviset, hvor du afgiver et stik, efter at skvisen har virket!

Hvis Øst afblokerer ♡K i andet stik, spiller du ♣B fra bordet og fortsætter med yderligere tre gange trumf. ♡D fjerner Østs lille hjerter, og han slutspilles med den omhyggeligt bevarede ♦2. Slutningen på historien er som før.

PS. Jeg kan læse skriften på væggen, så for ikke at blive taget på sengen, har jeg allerede nu indstillet antennerne på det mest ydmyge af spillets 52 blade, nemlig ♣2.

Det kløede i fingrene

af Nadia Bekkouche

Torsdag aften, vores sædvanlige klub-aften. Vi spiller Monrad (to kampe a 16 spil), og det er ikke gået for godt.

Sent på aftenen får jeg denne hånd:

♠K98754 ♥1064 ♦54 ♣E2

Alle ude. Der er meldt pas foran mig.

Det klør i mine fingre. Det ligner en svag 2♠ (jeg synes, at hånden er for jævn til 3♠), men da jeg har præ'ket for makker, at sideesser er forbudt, må jeg passe for at bevare makkertilliden.

VEST	NORD	ØST	SYD
Nadia	Mads	Stense	Jesper
Bekkouche	Refshauge	Farholt	Kallenberg

pas!	1♣	pas	1♦
1♠	1 ut ¹	pas	2♥ ²
pas	4♥ ³	pas	pas
pas			

- 17-19 hp.
- Gamekrav.
- Minimum.

Den mærkelige kløe er stadig ikke forsvundet. Der er en tom stemning omkring bordet. Hvordan sætter vi dog denne kontrakt? Kan vi overhovedet?

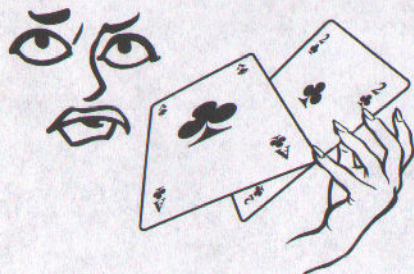
17-19 jævne! Hvornår har man sidst set så mange point sammen?

Spar? Ser forkert ud.

Hjerter? ZZzzzz ...

Ruder? Op i saks.

Klør! Udelukkelsesmetoden, men hvilken?

Ok, ♣2. Bordet kommer ned, mens jeg holder vejret:

♠EDB3

♥EDB9

♦9

♣K976

♠K98754

♥1064

♦54

♣E2

Udspil: ♣2.

Brainstorm

1. 2♠ ser dyr ud. Puha!
2. Spilfører studerer undersøgende vores udspil på systemkortet (et godt tegn). Hvem har mon ♣E?
3. Spilfører beder om en lille fra bordet. So far so good.
4. ♣D fra makker. Jubii! (Tænk, hvis hun har ♦E eller ♥K).
5. Makker tænker. Åh, nej!
6. ♣3 tilbage fra makker. Jubii igen! Håber, det er ♦E.
7. Det var det. Klør til trumf, og kontrakten er sat.
8. Arme mand!
9. Jeg køber en lottokupon.

Hele fordelingen var således:

♠EDB3

♥EDB9

♦9

♣K976

♠K98754

♥1064

♦54

♣E2

♠62

♥53

♦ED1086

♣D543

♠10

♥K872

♦KB732

♣B108

Tøv lidt

af Jens Boeck

Tidligere redaktør af DANSK BRIDGE, Jens Boeck, bidrog med en historie om ♠10 i den første udgave af Bridge à la Carte.

Boeck døde i 1997, men ville med glæde have accepteret, at

vi har sakset historien om ♣K fra hans bog „De røde Knægte“ fra 1976. IL.

Selv om Deres tilspil til det første stik er automatisk, har De stadig ret til at tage en tænkepause og sige: „Undskyld, jeg tænker ikke på det første stik.“ Den taktik kan måske hjælpe Dem til at forberede en vigtig afgørelse i det følgende stik, som i dette eksempel:

♠ 765
♥ 92
♦ KB 10987
♣ E5

Udspil: ♠D

♠ E3
♥ B 1087
♦ E65
♣ KB 109

Syd åbner med 1 ut (16–18 hp), Nord springer til 3 ut, og Deres makker spiller ♠D ud. Det er ikke noget problem at tælle points. De har 13, bordet 8, og makkers udspil har vist 3. Det giver 24

tilsammen, og i betragtning af, at spilfører mindst har 16, er det Dem, som alene skal lede modspillet.

Og nu skal De kikke på stikkene. Hvis spilfører får fem ruderstik, vinder han en let sejr. Men ved at se bordet bemærker De, at sideindkomsten, ♠E, kun er én gang garderet.

Det lysner! Triumferende stikker De med ♠E og spiller ♣K ud.

Hele fordelingen:

♠ 765
♥ 92
♦ KB 10987
♣ E5

♠ DB 1084
♥ 6543
♦ 2
♣ 432

♠ E3
♥ B 1087
♦ E65
♣ KB 109

♠ K92
♥ EKD
♦ D43
♣ D876

Falder bordet fra, fortsætter De med klør, og senere venter De med at bruge ♦E til tredje gang, farven spilles, og dermed: Farvel til bordets dejlige ruderfarve.

Med det modspil får spilfører kun otte stik, og uden skift til ♣K i andet stik vindes 3 ut legende let.

Ude med snøren

„Unødvendig“ knibning

af Ib Axelsen

Jeg, ♣D, ligger her sammen med ♣E i mappen hos Syd og flyttes rundt fra bord til bord. Det er mægtigt hyggeligt, for det er en afslappet bridge til et åbent hus. Men det er ikke så hyggeligt, at jeg ikke får lov til at tage stik. Sammen ligger vi over for en singleton, og ingen har lyst til at tage en unødvendig knibning:

Syd / Alle.

♠ 4		♠ 8 6 3 2	
♥ B 10 6 3 2		♥ K	
♦ E K 8 6 5 3		♦ D B 4	
♣ 6		♣ K 9 8 4 2	
♠ K D B 9 7 5		♠ E 10	
♥ D 5		♥ E 9 8 7 4	
♦ 10		♦ 9 7 2	
♣ B 10 7 3		♣ E D 5	

VEST	NORD	ØST	SYD
2♠	4ut	pas	1♥
pas	6♥	pas	5♠
pas			pas

Udspil: ♠K.

Kristian Valsted er spilfører, og jeg forsøger at gøre mig til over for ham. Hans makker har sat ham i en hård 6♥, og han går lige til sagen: Han stikker med ♠E, indkasserer ♣E, trumfer en klør på bordet og spiller ♥B. Vil Øst dække med ♥Kx eller ♥Dx?

Det er ikke aktuelt, så han undgår ikke en trumftaber, og kontrakten afhænger af ruderne 2-2 imod. En ned.

Heldigvis kommer jeg videre til det bord, hvor Inge Sørensen er spilfører i 5♥. Her er tale om søstersolidaritet: Hun får ♦10 ud til ♦E og kniber i klør – så jeg får stik! Dernæst ♣E og en klørtrumfning fulgt af ♥E og en spartrumfning. Så ♦K, hvorefter situationen er:

♠ –		♠ 8 6	
♥ B 10		♥ –	
♦ 8 6 5		♦ D	
♣ –		♣ K 9	
♠ K D B		♠ 8 6	
♥ D		♥ –	
♦ –		♦ D	
♣ B		♣ K 9	
♠ –		♠ 8 6	
♥ 9 8 7 4		♥ –	
♦ 9		♦ D	
♣ –		♣ K 9	

Vest sættes ind i trumf og må spille til dobbeltrenonce, hvor der trumfes på bordet og kastes en ruder på hånden. 12 stik vundet og en top.

Bemærk betydningen af klørknibningen. Hvis der skal trumfes en klør mere, er der kun en enkelt trumf tilbage på bordet, og slutspillet virker ikke.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at Valsted også skulle have ladet mig få stik. Ikke med en unødvendig, men med en nødvendig knibning:

♠E og en spartrumfning fulgt af en høj ruder på bordet. Så hjem på ♥E og en ruder op imod bordet. Det nytter naturligvis ikke for Vest at trumfe, så stikket tages på en høj ruder på bordet. Nu ved man, at ruderne ikke sidder 2-2, og det er nødvendigt at knibe i klør. Efter knibningen tages ♣E, og der trumfes klør. Så er man i en situation som ovenfor!

Den illusoriske bonde

af „Duck“ (Morten Andersen)

Det var i de tider, hvor jeg ikke behøvede at rekvirere en startliste for at få bekræftet, at jeg havde deltaget i turneringen. Jeg var ung, håret var langt, og jeg havde povet mig ud af hovedstaden. Studierne krævede intens læsning, men som altid før havde jeg valgt at forsøge at supplere studieunderstøttelsen, nu i form af 1. præmien i Cerestoppen.

Hen ad søndagen stod det dog klart, at jeg skulle kæmpe for at redde indskuddet tilbage. Alternativt lignede det, at mors vasesamling ville blive udbygget til jul. De to første spil i den ultimative runde hjalp mig ikke i retning af at slippe af med vassen, og jeg var derfor desperat, da dette spil tonede frem – jeg sad Syd:

Øst / Ingen.

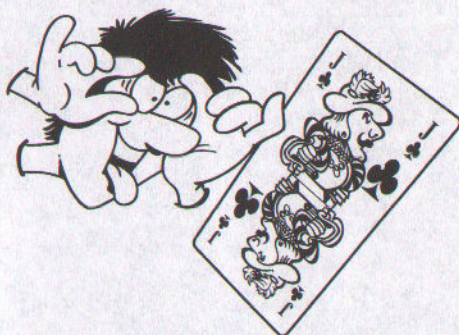
♠ K 9 7 4 3	♠ E D B 10	
♥ K 3 2	♥ E 7 4	
♦ 8 3	♦ B 9 4 2	
♣ E D 6	♣ B 7	
		N V Ø S
	♠ 2	♠ 8 6 5
	♥ D 10 8 6 5	♥ B 9
	♦ K D 10 6 5	♦ E 7
	♣ 10 8	♣ K 9 5 4 3 2

VEST	NORD	ØST	SYD
1♠	pas	pas	pas
pas	3 ut	2♠	2 ut
pas		pas	pas

Udspil: ♠3.

Vest angreb med ♠3, og jeg konstaterede, at makker nok havde indtaget over sin limit af det promoverede produkt. Da ♠10 holdt stik, begyndte jeg at overskue mulighederne.

Med det bord lignede det ikke, at modparten ville satse på sparfarven, hvis jeg gik i gang med at etablere ruderfarven. Da begyndte mine øjne at fæstne sig ved ♣B, og det slog mig, at det måske kunne udnyttes, at modparten ikke vidste, hvilke to farver jeg var udstyret med.

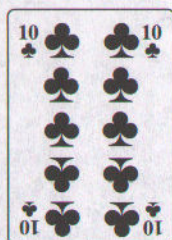
Mine øjne begyndte at fæstne sig ved ♣B

Med overbevisende røst bad jeg om ♣B fra bordet i andet stik. Den sejlede rundt til ♣E hos Vest, der prompte skiftede til ♥3, som gik til min dame over Østs bonde. Nu var det på tide at skabe nogle stik, så jeg lagde ♦K i disken. Den grabsede Øst for med lynets hast at fremture med ♥9. Det rislede mildt ned ad ryggen, da jeg dækkede med ♥10. Vest producerede ♥K, og jeg krævede mine 11 stik.

Mens modparten slog over i dialekt, småfilosoferede jeg over, at det nok var ♣B, der kompletterede illusionen om håndens truende klørfarve kombineret med Vests malplacerede snedighed i andet stik. Efter at have kridtet indskuddet tilbage ved præmieoverrækkelsen kunne jeg ikke kvæle et lille smil, da to store jydedrenge gik op og fik overrakt hver deres vase.

Stop op og tænk

af Flemming Dahl

10'erne hører til de halvstore kort, som ofte tager stik, men ♣10 kendte godt sin besøgelsestid i dette spil, hvor den holdt sig pænt tilbage og elegant overlod stikket til ♠K.

Spillet stammer fra Jens Aukens Bols tip i 1990, hvor han fokuserer på "the kill point", der er det kritiske tidspunkt, som findes i mange spil. Det er der, spilfører eller modspiller skal tage stilling til en kritisk situation, som kan afgøre kontraktens skæbne. Problemet er imidlertid, at det ofte kan være svært at vide, hvornår man står ved denne skillevej. Når du har lært at få øje på "the kill point", er du godt på vej til de store resultater.

Et af spillene fra Aukens artikel:

Nord / Ø-V.

♠ K 3	♠ B 8 2	♠ 10 9 5
♥ E K 4 3	♥ 10 5	♥ B 9 7 6 2
♦ B 6 2	♦ 10 9 8 7	♦ D 4
♣ D 8 5 4	♣ E B 6 3	♣ 9 7 2
	♠ E D 7 6 4	
	♥ D 8	
	♦ E K 5 3	
	♣ K 10	

VEST	NORD	ØST	SYD
Auken	Dahl	Koch	Berg
	pas	pas	1♠
D	2♠	pas	3♦
pas	4♠	pas	pas
pas			

Udspil: ♥E.

Vest startede med to hjerterstik og skiftede til ruder, som gik over damen til esset. Spilfører trak ♠E og spillede spar til ♠K hos Vest, der tilsyneladende var slutspillet. Han valgte at spille klør tilbage, og det var det eneste tilbage-spil, som ikke umiddelbart forærede kontrakten. Øst bidrog med ♣9, og Syd stod ved skillevejen og brugte ♣K, idet ♣10 høfligt holdt sig tilbage. Spilfører havde nemlig fra meldingerne et godt indtryk af, hvordan kortene sad, og det udnyttede han perfekt. Han trak nu to gange trumf og stillingen var denne:

♠ -	♠ -
♥ -	♥ B 9
♦ 10 9	♦ 4
♣ E B 6	♣ 7 2
♠ -	
♥ -	
♦ B 6	
♣ D 8 4	
	♠ 7
	♥ -
	♦ K 5 3
	♣ 10

Da Syd trak ♠7, blev Vest skviset. Kaster han ruder, kan ♦B toppes ud, og kaster han klør, er der to ekstra klørstik til Syd ved hjælp af en klørknibning. Flot spilføring, der kun var mulig, fordi Berg, da han var ved "the kill point", havde været forudseende nok til at stikke med ♣K og ikke nøjedes med ♣10.

Du har muligvis allerede opdaget, at også Vest havde sit "kill point", nemlig i stik tre. Hvis Vest her skifter til klør og inde på ♠K fortsætter med klør igen, brydes forbindelsen til skvisen, og kontrakten må én ned.

Et vanskeligt modspil, som næppe mange vil finde ved bordet.

Tablefeeling eller tablefever

af Mikkel Nøhr

Tablefeeling står for mig som et lidt dif-
fust begreb, der forsøger at indfange
den evne, nogle bridgespillere besidder
til at indhente oplysninger, som ikke
umiddelbart fremgår af spil og meldin-
ger. En evne til så at sige at læse og for-
tolke vibrationerne ved bordet samt
modet og mandshjertet til at bakke sine
fornemmelser op og søge den utradi-
tionelle løsning.

Sæt dig nu i min makker Miks sæde
og følg, hvad jeg forestiller mig, var
hans tankerække.

Det er vor debutkamp ved junior-VM
i Canada. Du er nået til det syvende spil
og er endnu ikke blevet noteret i den
rigtige kolonne. Selv om du ikke har
lavet fejl, er det ikke nogen rar start, og
dine håndflader er allerede blevet lidt
fugtige:

Vest / Alle.

♠ x x						
♥ x x x						
♦ K x						
♣ E K 10 9 x x						
♠ B 10 9 x x x		♠ D x x				
♥ -		♥ E 10 9 x x x				
♦ E 10 9 x	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td>V</td><td>N</td></tr><tr><td>S</td><td>O</td></tr></table>	V	N	S	O	♦ B x x x
V	N					
S	O					
♣ D B x		♣ -				

♠ E K
♥ K D B x
♦ D x x
♣ 8 7 x x

VEST	NORD	ØST	SYD
paaas!	1♣	2♥	pas
2♠	pas	3♠	3ut
D	pas	pas	pas

Udspil: ♠B til ♠D og ♠E.

På overfladen ligner det 11 stik, men
noget får dine alarmklokker til at ringe.
Vest lange pause før hans pas og hans
dobling tyder på ugler i mosen.

Efter en rum tid hæver Øst, som få
spil forinden har brugt 10 minutter på
at tage 11 stik i en ukompliceret 4♥-
kontrakt, armen og stemmen, hvorpå
han kræver tidskontrol.

Fra dette øjeblik går det stærkt. Mik
har modtaget de sidste informationer og
spiller en lille klør til 9'en. Det viser
sig at være rigtigt med følgende forde-
ling, så Mik tager 11 stik og noterer
1150 til the good guys.

Den opmærksomme læser undrer sig
måske over, hvad tablefever er. Det er
naturligvis det, vi kalder det, når Miks
operationer ender mindre godt.

En uventet indkomst

af Lauge Schäffer

Garozzo udtalte engang de udødelige ord: "Spil altid din singleton ud mod en farvekontrakt". Der er selvfølgelig undtagelser fra reglen, men der er sikkert noget om snakken. Hvad så, når man ikke har en singleton?

Well, i nogle situationer kan det være akkurat lige så godt at spille ud i makkers kortfarve (han bliver glad, når man er så betænksom). Hvis det sker ved en fejltagelse, må man jo prøve at løse det videre forløb af modspillet ved sund fornuft, mens der er en god grund til at bruge sine aftaler om Lavinthal eller lignende, hvis udspillet er indikeret af meldingerne, så makker også godt ved, at udspilleren ved, hvor kortfarven er.

Syd / Ingen.

♠ 5	♠ K 10 7	♠ E B 4
♥ D 7 5 4	♥ B 10 8 6	♥ K 9 3 2
♦ B 9 7 4 2	♦ E 10 6 5	♦ —
♣ K 8 3	♣ E 7	♣ B 10 9 6 5 4
	♠ D 9 8 6 3 2	
	♥ E	
	♦ K D 8 3	
	♣ D 2	

VEST	NORD	ØST	SYD
			1♠
pas	2♦	pas	3♦
pas	3♠	pas	4♥
pas	4♠	pas	pas

Udspil: ♦2.

2♦ var gamekrav og 4♥ et cuebid. Vest, der kunne "se" makkers renonce, håbede på at sænke kontrakten med to rudertrumfninger og to klørstik og servede derfor med ♦2 (Lavinthal til klør).

Det var en skuffelse at se ♣E i disken, men Øst opfyldte den første del af sine forpligtelser ved at trumfe og spille ♣4 igen. Spilfører steg optimistisk op på ♣D, der tabte til ♣K og ♣E. Derefter fulgte spar fra bordet, og Øst hvirvlede op på esset. Vest var i mellemtiden sunket hen i selvmedlidenhed over, at alle hans velgennemtænkte planer var blevet forpurret, men Øst vakte ham til live ved at fortsætte med ♣5 til Vests 8'er, og Vest kvitterede selvfølgelig straks ved at sætte kontrakten med endnu en rudertrumfning.

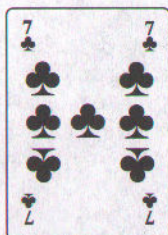
Lavinthal i det blinde udspil for at anvise en klørindkomst, der viser sig at være en 8'er – ikke hverdagskost!

En uventet indkomst (biindtægt?)

Den lille redningsmand

af Nis Graulund

En af fordelene ved at spille et indviklet system er, at man af og til får lov at spille en meget utraditionel kontrakt!

Dette sker typisk, når makker glemmer jeres system og pas-

ser til en melding, der absolut ikke var naturlig. Det samme kan – i teorien – ske, når man selv glemmer systemet.

Jeg kender spillere, der reagerer på den slags ved at skælde makker huden fuld og derefter spille den utraditionelle kontrakt ned.

Om makker skal skældes ud og hvornår, er – det må jeg erkende – i høj grad et spørgsmål om temperament. Men det er dumt at spille kontrakter ned – også utraditionelle kontrakter.

I stedet gælder det om at klynge sig fast til selv et spinkelt håb om at redde mest muligt tilbage af det, der er sat til i meldingerne.

Fx følgende spil fra 1. division for en del år tilbage:

Vest / Ingen.

♠ E K 10 4
♥ K 10 8 6 4 3
♦ E B 7
♣ –

♠ D 8
♥ D 9 7 5
♦ D 9 5
♣ K 10 7 5

VEST	NORD	ØST	SYD
1♥	pas	3♥	pas
3 ut	pas	pas	pas

Udspil: ♣4.

I har aftalt, at ny farve på 3♥ er et slemforsøg med en god sidefarve, mens 3 ut er indledning til andre slemforsøg. Aftalen har bundfældet sig så meget i din makkers hukommelse, at den ikke når op til overfladen igen. Han vælger

at passe på sin sansesegnede hånd. Nord spørger venligt om betydningen af 3 ut, og makker svarer efter bedste evne. Du korrigerer – dog en anelse mindre venligt.

Nord spiller ♣4 ud, som er attitude. Nu har du chancen for at vise, at du kan spille utraditionelle kontrakter ...

Sidder ♣E højest fjerde sammen med ♥E, kan man normalt vinde. Hvad hvis ♣E sidder på den lange hånd?

Man kan prøve ♣10, men det giver kun dobbelthold, hvis Nord har spillet en lille ud fra ♣EDB. Ikke sandsynligt, når vi ikke har vist en klørfarve.

Hvad så?

Jo, Nord kan jo have fx ♣ED984, og så er det på med ♣7. Syd havde aktuelt ♣B632. Den lille redningsmand, ♣7, tvang ♣B ud, og så var der dobbelthold i klør.

Syd bedyrede efter spillet, at på ♣5 havde han lagt ♣6, og det er faktisk ikke så langt væk, når målet er at sætte kontrakten.

I øvrigt endnu et eksempel på, at gode gamle fjerdehøjeste ikke er så tosset endda: Så spiller Nord ♣8 ud, og den kan ♣7 ikke med bedste vilje klare.

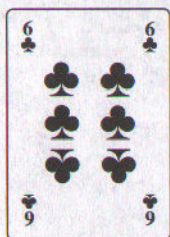
Men hvis man spiller attitude, ser en otter jo ud som en ussel farve – hvad ♣ED984 ikke kan siges at være.

6♥ var oplagt – ♠B faldt ikke ud, men ♦K sad i plads. Slemmen er rimelig, men var ikke fundet ved det andet bord, så ♣7 begrænsede tabet til et par overtræksimp.

Næste gang makker sætter dig i en utraditionel kontrakt, så prøv at gøre det så godt som muligt. Husk, at makker højest er skyld i det tab, der opstår i meldingerne. Hvis du sætter mere til i spilføringen, er det helt din egen skyld.

Jeg er en „nobody“

af Sabine Auken

Jeg drømmer om at blive stor og berømt, men jeg kan lige så godt se sandheden i øjnene. Det vil aldrig lykkes. Kun sjældent tager jeg stik. Jeg er ikke meget værd – jeg er en „nobody“.

Jeg mindes dog én gang, hvor jeg var tæt på at spille den afgørende rolle. Det er mange år siden – tiden flyver, siger man – 1993 i Chile, hvor der blev kæmpet om Venice Cup. I kvartfinalen spillede et af de to amerikanske damehold mod det tyske. Se mit glansnummer:

Øst / Ø-V.

♠ K 9 5 2
♥ 6 2
♦ D B 10 5 3
♣ 4 2

♠ 7 6 3
♥ 10 9 8
♦ K 6 4
♣ K D 10 6

VEST	NORD	ØST	SYD
Sabine	Utegaard	Daniela	Wei-Sender
		pas	1♣ ¹
pas	1♦ ²	pas	1 ut
pas	2♣ ³	pas	2♥
pas	2♠	pas	3♥
pas	3 ut	pas	pas
pas			

1. Stærk klør. 2. 0–7 hp. 3. Stayman.

Udspil: ♠K.

♠K holdt stikket, og hvordan fortsætter man? Hvad siger du? Kommer det an på, hvilket kort makker lægger?

OK, hvis I har aftalt kald-afvisning på udspillet af en konge, så kalder makker. Hvis I markerer, så viser makker et ulige antal. Er det nemmere nu?

I praksis tænker man sig ikke om ret længe. Man håber på fire klørstik, og at 3 ut afhænger af en ruderknibning.

Derfor gav jeg ikke mig selv de store chancer. Jeg ville blive fyret af i stik 2. Der er ingen, der værdsætter mig – det er bare min skæbne.

Men vent, hvad sker der? Daniela og Sabine spiller et lidt anderledes markeringssystem. På makkers udspil lægges mindste kort fra to eller fem. Danielas ♣5 kan altså kun betyde én ting: Hun har 5-farve i klør!

Dermed står modspillet lysende klart. Der skal fortsættes med ♠D eller ♠10 (bare ikke mig!) i tilfælde af, at spilleren har ♣B tilbage. Hele fordelingen:

♠ K 9 5 2
♥ 6 2
♦ D B 10 5 3
♣ 4 2

♠ 7 6 3
♥ 10 9 8
♦ K 6 4
♣ K D 10 6

♠ D B 8 4
♥ D 5 3
♦ 8
♣ E 9 8 7 5

♠ E 10
♥ E K B 7 4
♦ E 9 7 2
♣ B 3

Der blev hurtigt taget fem klørstik, fordi Sabine ikke ofrede mig i stik 2, men omhyggeligt gemte mig som indkomst til makkers klørfarve.

Det blev ganske vist ikke afgørende, fordi Syd ikke havde stik nok alligevel. Men det gav en ekstra bet (Syd valgte at knibe efter ♦K) og et ekstra imp, da tyskerne tog 10 stik i 3♦ ved det andet bord – 6 imp i stedet for 5 imp. Kampen er blevet afgjort med mindre margin, men dette er i hvert fald det tætteste, jeg nogensinde er kommet på at blive den helt store stjerne.

Dortmund-Hamburg C

af Johan Hammelev

På vejen hjem i bilen fra VM i Lille var der rig mulighed (1100 km på kiks og cola) for at få analyseret de spillede spil og få finpudset systemaftalerne

Hvor lå de imp, som betød, at vi ikke rullede verdensmestre på rama, men hjemad på E7?

Da tabs- og gevinstspil behørigt var blevet dissekeret over den røde bøj og vinen hver aften i løbet af turneringen, var der mest stof tilbage i ligespillene.

Ved Dortmund dukkede dette spil op. Vi havde tilfældigvis haft det imod et andet dansk hold, Team Multidrik, hvor ♣5 i post mortem viste sig at spille en ikke ubetydelig rolle:

Syd / Ø-V.

		♠ 10 9 x x x	
		♥ K 9	
		♦ B x	
		♣ K x x x	
♠ E D B		♠ x x	
♥ -		♥ E x x x x	
♦ E 10 x x x	♠ N ♥ S	♦ D x x	
♣ D B 10 5 2		♣ x x x	
		♠ K x x	
		♥ D B 10 8 7 x	
		♦ K x x	
		♣ E	

VEST	NORD	ØST	SYD
Rico	Nils	Jesper	Ego
			1♥
D	pas	1 ut	2♥
pas	pas	pas	

Udspil: ♣D.

I stik to gik en ruder via ♦B til ♦D i Øst, som trak ♥E og fortsatte med hjerter til ♥K. ♣K med ruderlæg blev fulgt af en klørtrumfning og trumftrækning, hvorefter jeg regnede med at slutspille Vest på ♦E, så han måtte give mig et sparstik til sidst. En ukompliceret plan.

(Sådan er vi bønder. Er der en variant, der kun kræver en fodfejl hos modstanderne, ta'r vi den i stedet for at filosofere over compound coups og skviser; som regel går det også lidt hurtigere).

Desværre havde Rico så meget check på situationen, at han på den sidste hjerter blankede ♠E og havde rest.

Efter spillet sad der en nagende fornemmelse af, at der var et eller andet, jeg havde overset, og jeg spurgte Rico, om jeg kunne have gjort noget grimt ved ham.

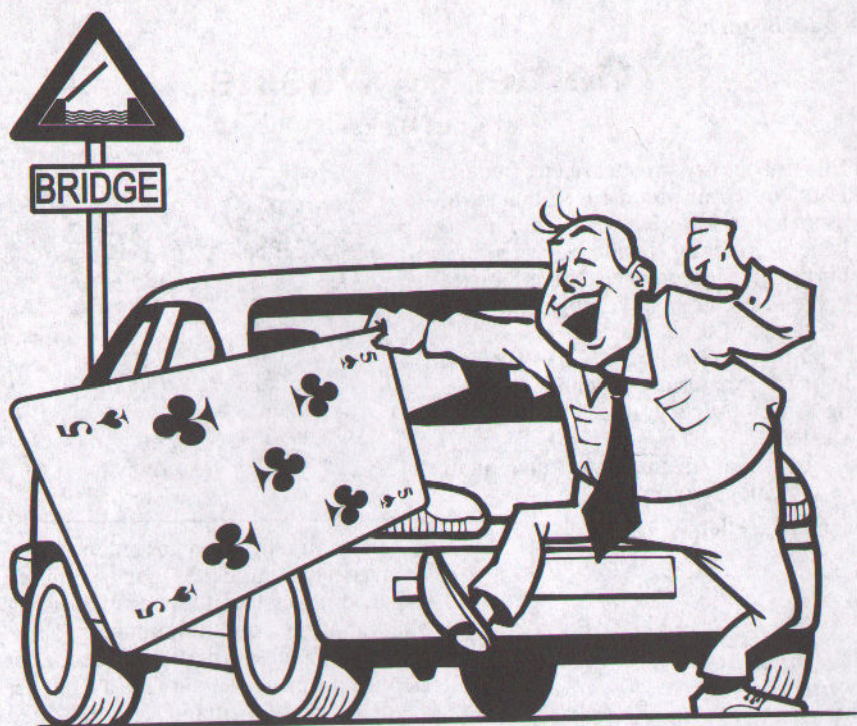
Ork nej, han havde helt tælling på det hele. Den kontrakt havde ingen vinderchancer.

Men så let slap jeg ikke, da vi var uden for Dortmund.

På de to hjerter i stik 3 og 4 havde Vest kastet et par uskyldigt udseende minorkort, ♦2 og ♣5. Nu skulle jeg have spillet mig frem til følgende femkortsposition ved at kaste en spar på ♣K:

		♠ 10 9 x x x	
		♥ -	
		♦ -	
		♣ -	
♠ E D		♠ x x	
♥ -		♥ x	
♦ E 10	♠ N ♥ S	♦ x x	
♣ B		♣ -	
		♠ K x	
		♥ D	
		♦ K x	
		♣ -	

Når ♥D trækkes, må Vest kaste klør, hvorpå han sættes ind til at spille ud fra en gaffel, eller han må blanke et es, hvorpå den farve spilles. Kontrakten er oplagt - endnu en nedspilning, konkluderede holdpallerne.

♣5 spillede en ikke ubetydelig rolle på turen fra Dortmund til Hamburg C

Den berejste læser vil måske synes, at vi analyserer langsomt eller kører ret hurtigt, men det var først omkring Hannover, at følgende variant dukkede op. Hvad nu, hvis Vest havde kastet en lille ruder i stedet for ♣5?

Herefter fører samme spilleplan til følgende sekskortsposition:

♠ E D	♠ 10 9 x x x	♠ x x
♥ —	♥ —	♥ x x
♦ E 10	♦ x	♦ x x
♣ B 5	♣ —	♣ —
	N V O S	
	♠ K x	
	♥ D B	
	♦ K x	
	♣ —	

På næstsidsste trumf kan Vest blanke ♠E. Nu kan Syd godt nok spille spar til ♠E, men når Vest efterfølgende spiller klør, kan Øst kaste sin sidste spar, hvorefter spilfører aldrig får stik på ♠K. Kontrakten blev foræret, men du tog ikke imod, lød konklusionen nu.

Pludselig holdt vi midt i Hamburg. Chaufføren, som får lov at være anonym, havde under analyserne overset skiltet til Flensburg. Det tog os en halv time at komme ud, hvorefter analyserne stoppede, og resten af rejsen foregik under diskussion af mindre distraherende emner. Læs: Børn, kvinder, chefer og andre tilforlideligheder.

Set i bakspejlet kunne Øst have sat kontrakten med magt ved at skifte til spar i stik 3, men det var altså ikke nødvendigt, da Syd selv klarede opgaven.

♣4's historie:

Gerber og Nusine

af Knut Blakset

Efter mange år som odenseaner flyttede Lars for 10 år siden til København, hvor han mødte Karin og hendes to katte, Germer og Nusine. Germer blev hurtigt til Gerber, men Nusine måtte vente i flere år på at komme til ære og værdighed i bridekredse.

Så lavede Lars og S.C. et system, hvor 1♣ er naturlig eller en 15-19 sans, og svarer bruger transfer. Nusineklør var født!

I en privat træningsdyst kunne man se systemet i aktion:

Nord / Alle.

♠ K
♥ E D 6 5
♦ E 10 7 3
♣ E K B 10

♠ D 10 8 4 3
♥ 10 8 7 2
♦ 5 4
♣ 8 7

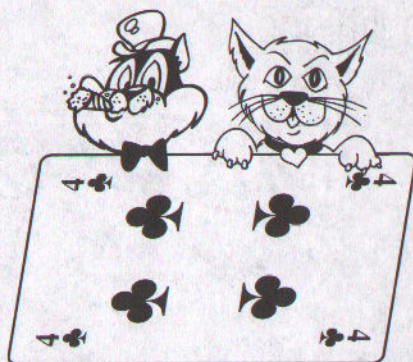
♠ B 9 6 5
♥ 3
♦ B 9 8 2
♣ D 9 6 2

♠ E 7 2
♥ K B 9 4
♦ K D 6
♣ 5 4 3

VEST	NORD	ØST	SYD
Claus	Frederik	Lars	Knut
Christiansen	Bjerregård	Blakset	Blakset
	1♣	pas	1♦ ¹
pas	3♠ ²	pas	4♦ ³
pas	4ut ⁴	pas	5♠ ⁵
pas	5ut ⁶	pas	6♣ ⁷
pas	6♦ ⁸	pas	7♥ ⁹
pas	pas	pas	

1. Hjerterfarve.
2. Splint (trumfstøtte, single spar).
3. Cuebid.
4. 3 esser ud af 5.
5. De sidste 2 esser.
6. Trumf dame.
7. Lille storeslemsinteresse.
8. Stor storeslemsinteresse.
9. Det er jo kun træning!

Udspil: ♣8.

7♥ er rimelig, men går nok ned med et passivt trumfudspil. Man trumfer en spar, trækker trumf, tester ruderne og slutter af med en klørknibning.

Claus fandt imidlertid ♠8 frem i det blinde udspil, så der var ikke meget, der tydede på ♠D i plads. Jeg stak med ♣K, trak ♠K, gik hjem på ♥B, trumfede spar og trak tre gange trumf med afkast af ♣10 fra bordet. Udspillet og hjertersitsen antydede minorlængde hos Øst, og så lader man jo ikke en chance for at skvise brormand ♠4 fra sig, så jeg fortsatte med klør til esset og ♦KD:

♠ —
♥ —
♦ E 10
♣ B

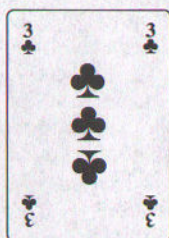
♠ D 10 8
♥ —
♦ —
♣ —

♠ E
 ♥ —
 ♦ 6
 ♣ 4

♠E med afkast af ♠B gjorde ondt på Øst, der måtte af med ♣D, og så var ♣4 vokset til det afgørende stik i 7♥.

♣3 og hans kolleger

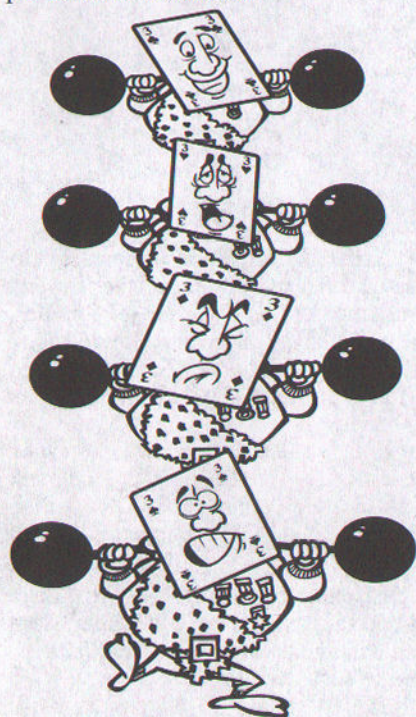
af Sigurd Lauge Pedersen

I dyreverdenen er det de små, der stikker de store, men det er omvendt i bridgeverdenen: Her er det de store, der stikker de små. At det er surt at blive stukket, ved de fleste, der går med

bar mave ved midsommertid. Så der er god grund til at føle medlidenhed med 2'ere, 3'ere, 4'ere og 5'ere. Småskravl, der bare er til for at blive stukket.

I dette spil løfter ♣3 og de andre tre 3'ere dog den afgørende byrde og slipper for at blive stukket.

De fire 3'ere kan godt være bæredygtige

Syd var i 7♠ med denne fordeling:

Syd / N-S.

♠ 10 6 5
♥ E 3 2
♦ 9 6 2
♣ E D 3 2

♠ 9 4
♥ D 9 7 5
♦ B 7 5
♣ B 8 6 4

N
V
O
S

♠ B 8 7
♥ B 10 8 6
♦ D 10 8 4
♣ 9 7

♠ E K D 3 2
♥ K 4
♦ E K 3
♣ K 10 5

Vest spillede ♠9 ud til ♠D. Efter at have trukket tre gange trumf prøvede Syd ♠E, ♠K og ♠D. Da klørene ikke ordnede sig, manglede Syd et stik. Han gik hjem på ♥K til denne stilling:

♠ —
♥ E 3
♦ 9 6 2
♣ 3

♠ —
♥ D 9
♦ B 7 5
♣ 8

N
V
O
S

♠ —
♥ B 10 8
♦ D 10 8
♣ —

♠ 3 2
♥ 4
♦ E K 3
♣ —

♣3 lå der og lurede på Vests ♣8. ♠3 tvang derfor Vest til at opgive en af de røde farver. På ♠2 måtte Øst opgive den anden, hvorpå Vest blev skviset af stikket eller stikkene i den røde farve, han havde opgivet. ♦3 eller ♥3 ville tage sidste stik – hvis da ikke ♣3 skulle have æren.

Da spillet forekom i en pokalkamp, sad klørene desværre 3-3, så ♣3 klarede det 13. stik uden hjælp.

Da den mindste blev den største

af Roland Wald

Normalt er der ingen, der regner mig for noget som helst. ♣2, spillets laveste kort, som stort set aldrig tager stik i sans, så godt som aldrig, når klør ikke er trumf, og desværre også for

sjældent, når man endelig har fundet ud af at spille i klør. Jeg bliver jo bare spillet til under trumf es eller konge.

I dette spil kom hævnens time. Jeg var endelig kommet i hænderne på en spiller, der forstod at værdsætte mig:

Syd / Alle.

♠ 7	♠ E 10 5 3 2	♠ B 9 8
♥ 10 8 4 3 2	♥ 9 7 6 5	♥ D B
♦ D B 9 6	♦ 4	♦ E 10 5 3
♣ D 9 5	♣ B 8 7	♣ 10 6 4 3
	♠ K D 6 4	
	♥ E K	
	♦ K 8 7 2	
	♣ E K 2	

Udspil: ♦D.

Efter en nydelig meldeserie med en kravåbning, overføring, slemforsøg og hvad ved jeg, havnede min herre i 6♠. Som man hurtigt kan overskue, er kontrakten helt oplagt, når ♦E er i plads. Man kan trumfe tre minorkort på bordet, men det ville betyde, at blandt andre jeg ville blive ofret. Ikke tale om!

Min herre faldt i dyb trance, da han så trumfsitsen, men efter de sædvanlige 10 minutters pause, øjnede han pludselig en chance. Se selv, hvor smukt det kan gøres.

Udspillet af ♦D gik til esset, og ♥D kom retur. Nu fulgte ♠K og ♠D, hvor Vest lagde hjerter, og derpå ♥K og ♠4. Her var Vest skviset ... han vidste det bare ikke! Han kunne ikke lægge klør. En hjerter ville ikke gøre det bedre (så rejser min herre et ekstra hjerterstik), så han måtte af med en ruder.

Det ser jo helt uskyldigt ud. Begge modstandere kan jo holde ruder. Men I skal bare se løjer. Nu kom der nemlig hjerter til trumf, ♦K og ruder til trumf:

♠ 10		♠ -
♥ 9		♥ -
♦ -		♦ 10
♣ B 8		♣ 10 6 4
♠ -		♠ -
♥ 10		♥ -
♦ -		♦ 8
♣ D 9 5		♣ E K 2

Halleluja! Der var opstået en dobbelt-skvis, efter at „vi“ havde fået isoleret ruderholdet hos Øst. Når ♠10 spilles, må Øst lægge klør for at holde ruder, „vi“ kaster ♦8, og Vest har det elendigt. Man skal holde ♥10, så farvel og tak til en klør.

Kan I se det? Det mindste kort blev det største. Det 12. og afgørende stik gik til lille – undskyld STORE – mig.

Den sidst opståede skvis er kendt, men der var også en skvis, da ♠4 blev spillet. Den er beskrevet i Sigurd Lauge Pedersens „Skvis på 200 måder“ som en pentagonskvis (skvis i fem farver – først Vest i tre, derpå Øst i to).

Spillet forekom i 1997 i en canadisk turnering.

**"Når forandringens
vinde blæser,
sætter nogle læhegn
og andre bygger
vindmøller"**

(kinesisk ordsprog)

Vi har valgt at bygge et nyt grafisk
teknologihus og fylde det op med
den allernyeste teknologi samt et
stort antal meget erfarne og kreative
medarbejdere.

Vi håndterer hele den grafiske proces
fra kreative digitale fotooptagelser i eget
studie til distribution af det færdige tryk.

Vi kan konceptudvikle, markedsføre og
producere grafiske totalløsninger for vore
kunder med størst mulig anvendelse af IT.
En optimal service og professionel
rådgivning giver tryghed og loyale kunder.

Vi har i sinde at give endnu flere kunder
denne gode oplevelse.

**Boisen®
Nielsen**

GRAFISK KOMPETENCE

Boisen & Nielsen A/S
Hedemarken 1 • DK-7200 Grindsted • Tel. 76 73 30 00

